Ročník 1988

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 47 | Vydána dne 29. prosince 1988 | Cena Kčs 2.60

OBSAH:

222. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o zavedení letního času v roce 1989

223. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se provádí zákoník práce

224. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, jíž se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění vyhlášky č. 181/1988 Sb.

225. Vyhláška ministerstva vnitra a životního prostředí České socialistické republiky o státních archivech a archivech národních výborů

226. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Federálního statistického úřadu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 145/1983 Sb., o povolování zahájení staveb, potvrzování termínu jejich dokončení a o registraci staveb, ve znění vyhlášky č. 91/1986 Sb.

227. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, ministerstva lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu České socialistické republiky a ministerstva lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu Slovenské socialistické republiky, kterou se zrušují některé právní předpisy z oblasti vědeckotechnického a investičního rozvoje

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

222

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 8. prosince 1988

o zavedení letního času v roce 1989

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 1 zákona č. 54/1946 Sb., o letním čase, a k provedení zákoníku práce po projednání s Ústřední radou odborů:

§ 1

Počátek a konec letního času v roce 1989

(1) V roce 1989 se zavádí letní čas dnem 26. března. Tohoto dne o druhé hodině středoevropského času se posunou hodiny na třetí hodinu letního času.

(2) Letní čas podle odstavce 1 končí dnem 24. září. Tohoto dne o třetí hodině letního času se posunou hodiny na druhou hodinu středoevropského času.

§ 2

Vliv zavedení letního času na stanovenou týdenní pracovní dobu

(1) Stanovená týdenní pracovní doba u pracovníků, jimž počátek letního času v roce 1989 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku zavedení letního času zkrátí, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu kratší.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba u pracovníků, jimž konec letního času v roce 1989 připadne do jejich pracovní směny, pokud se tato pracovní směna v důsledku ukončení letního času prodlouží, bude v příslušném týdnu o jednu hodinu delší.

§ 3

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Adamec v. r.

223

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 15. prosince 1988,

kterým se provádí zákoník práce

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje k provedení zákoníku práce (dále jen „zákoník") po projednání, a pokud jde o provedení § 41 odst. 3, § 59 odst. 2, § 105 odst. 2 a § 122 odst. 1 zákoníku, v dohodě s Ústřední radou odborů:

§ 1

(1) Přiměřené práce, které mohou před ukončením povinné školní docházky konat občané, kteří dosáhli 15 let věku, jsou vedle společensky prospěšné práce žáků podle školského zákona[1]) další práce, které svým charakterem ani rozsahem neohrožují zdraví a vývoj žáků a nebrání jim v přípravě na povolání.

(2) Přiměřené práce, které mohou konat občané, jimž vznikla pracovněprávní způsobilost dnem ukončení povinné školní docházky v pomocné škole před dosažením 15 let věku, nejdříve však dnem dosažení 14 let věku, jsou práce, které jsou přiměřené jejich rozumové a mravní vyspělosti, tělesným schopnostem odpovídajícím jejich věku a nejsou škodlivé pro jejich zdraví a vývoj, a to za podmínky, že jejich přiměřenost byla ověřena lékařskou poradní komisí.

Vznik, změny a skončení pracovního poměru

§ 2

Jmenování do funkce

Vedoucími funkcemi, do nichž jsou pracovníci jmenováni, jsou funkce v přímé řídící působnosti vedoucího organizace a funkce vedoucího odboru nebo jemu na roveň postaveného organizačního útvaru ústředního orgánu.

§ 3

Pracovní poměr na dobu určitou

(1) Pracovní poměr na dobu určitou lze sjednat nebo prodloužit na dobu přesahující tři roky, popřípadě sjednat opětovně s

a) tvůrčími pracovníky vědy, výzkumu a vývoje,
b) pracovníky k výkonu činnosti, pro kterou je předepsáno školní vzdělání uměleckého směru,
c) učiteli vysokých škol,
d) pracovníky dočasně uvolněnými podle § 25 odst. 2 písm. c) zákoníku pro výkon práce v zahraničí,
e) poživateli starobního nebo invalidního důchodu a s poživatelkami vdovského důchodu, které dosáhly věku 57 let,
f) pracovníky, o kterých tak stanoví zákon nebo mezinárodní smlouva.

(2) S pracovníky, kteří nejsou uvedeni v odstavci 1, lze sjednat pracovní poměr na dobu určitou opětovně jen v případech, kdy to vyžaduje přechodná potřeba organizace nebo kdy o to občan organizaci písemně požádá. Opětovně sjednané pracovní poměry na dobu určitou, které na sebe bezprostředně navazují a trvají celkem déle než tři roky, lze sjednat pouze dvakrát; to neplatí v případech uvedených v odstavci 1. Za opě-

[1]) § 23 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon).

tovně sjednaný pracovní poměr na dobu určitou se považuje pracovní poměr, který má vzniknout před uplynutím doby 12 měsíců po skončení předchozího pracovního poměru na dobu určitou mezi týmiž účastníky.

(3) Pracovní poměr na dobu určitou nelze sjednat s

a) absolventy středních a vysokých škol a zvláštních odborných učilišť vstupujícími do pracovního poměru na práci odpovídající jejich kvalifikaci; absolventem se rozumí pracovník, jehož celková doba zaměstnání v pracovním nebo obdobném poměru nedosáhla po úspěšném ukončení studia (přípravy) dvou let, přičemž se nezapočítává doba vojenské základní (náhradní) služby, doba mateřské a další mateřské dovolené,

b) mladistvými,

c) občany obtížně umísťovatelnými, které doporučí podle zvláštních předpisů národní výbor, a v dalších případech, kdy organizace podle zvláštního předpisu je povinna přijmout občana do pracovního poměru.

Tento zákaz neplatí v případech uvedených v odstavci 1, v § 25 odst. 2 písm. d) zákoníku a v případech, kdy občan písemně požádá organizaci o sjednání pracovního poměru na dobu určitou.

§ 4

Přeložení

Prokurátoři, vyšetřovatelé prokuratury, učitelé, vychovatelé, pracovníci zajišťující provoz dopravy a spojů a zdravotničtí pracovníci, pokud se organizace s nimi nedohodne jinak, mohou být přeloženi do jiného místa, než bylo sjednáno v pracovní smlouvě, v rámci téže organizace i na dobu přesahující 90 kalendářních dnů v kalendářním roce, nejdéle však na jeden rok, jestliže to vyžaduje zabezpečení zájmů obyvatelstva. Opětovně mohou být přeloženi, pokud se s nimi organizace nedohodne jinak, nejdříve po uplynutí jednoho roku od doby, kdy skončilo jejich předchozí přeložení.

§ 5

Dočasné přidělení pracovníka k výkonu práce v jiné organizaci

(1) Po dobu dočasného přidělení ukládá pracovníku jménem organizace, která pracovníka dočasně přidělila, pracovní úkoly, organizuje, řídí a kontroluje jeho práci, dává mu k tomu účelu pokyny, vytváří příznivé pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví při práci, organizace, do které byl pracovník dočasně přidělen. Její vedoucí pracovníci však nemohou dočasně přidělenému pracovníku ukládat kárná opatření a činit právní úkony jménem organizace, která pracovníka dočasně přidělila.

(2) Po dobu dočasného přidělení poskytuje pracovníku mzdu, popřípadě též náhradu cestovních výdajů organizace, která pracovníka dočasně přidělila; organizace mohou uzavřít dohodu, podle níž organizace, do které byl pracovník dočasně přidělen, uhradí organizaci, která k ní pracovníka přidělila, dohodnutou část poskytnuté mzdy, popřípadě též náhrady cestovních výdajů, odpovídající rozsahu plnění úkolů pracovníkem pro organizaci, do které byl pracovník dočasně přidělen.

(3) Jestliže organizace, která pracovníka dočasně přidělila, uhradila pracovníku škodu, která mu vznikla při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním v organizaci, do které byl dočasně přidělen, má nárok na náhradu vůči této organizaci, pokud se organizace nedohodnou jinak.

(4) Dočasné přidělení končí uplynutím doby, na kterou bylo sjednáno. Před uplynutím této doby končí dočasné přidělení dohodou účastníků pracovního poměru, popřípadě uplynutím doby deseti pracovních dnů ode dne, kdy byl projev vůle účastníka o skončení dočasného přidělení druhému účastníku oznámen.

§ 6

Potvrzení o zaměstnání

V potvrzení o zaměstnání vydaném organizací pracovníku při skončení pracovního poměru je třeba kromě údajů o zaměstnání, druhu konaných prací a dosažené kvalifikaci uvést

a) dobu, která byla pracovníku započtena pro účely dovolené na zotavenou,

b) skutečnosti rozhodné pro posouzení nároků na dávky nemocenského pojištění,

c) údaje o započitatelné době zaměstnání v I. a II. pracovní kategorii pro účely důchodového zabezpečení,

d) odpracovanou dobu a další skutečnosti rozhodné pro dosažení nejvýše přípustné expoziční doby,[2])

e) zda z pracovníkovy mzdy jsou prováděny srážky, v čí prospěch, jak vysoká je pohledávka, pro kterou mají být srážky dále prováděny, jaká je výše dosud provedených srážek a jaké je pořadí pohledávky,

f) údaje o dohodě o setrvání v organizaci v pracovním poměru po určitou dobu po vykonání závěrečné zkoušky nebo maturitní zkoušky, popřípadě po uplynutí doby studia (přípravy) včetně údaje o tom, kdy tato doba skončí (§ 227a zákoníku),

g) údaje o výši průměrného výdělku a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení ná-

[2]) Zákon č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům.
Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 102/1987 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci.

roku na mzdové vyrovnání nebo na příspěvek před nástupem nového zaměstnání.[3])

§ 7

Vedlejší pracovní poměr a dohoda o pracovní činnosti

Oznámení organizaci, u níž je pracovník zaměstnán v pracovním poměru po stanovenou týdenní pracovní dobu, o sjednání vedlejšího pracovního poměru nebo dohody o pracovní činnosti není třeba, pokud byly sjednány na dobu nepřesahující souvisle sedm kalendářních dnů.

Záznamy o pracovních vztazích v občanských průkazech

§ 8

(1) Vznik a skončení pracovního poměru se zaznamenávají v občanském průkazu.

(2) Záznam se neprovádí, jde-li o vznik nebo skončení pracovního poměru

a) vedlejšího (§ 70 až 70b zákoníku),

b) sjednaného na dobu přechodné potřeby nepřesahující souvisle sedm kalendářních dnů,

c) sjednaného k výpomoci organizované národním výborem nebo společenskou organizací pro zemědělské špičkové nebo podobné krátkodobé práce,

d) sjednaného pracovníkem, kterého organizace dočasně uvolnila pro výkon práce v jiné organizaci,

e) sjednaného na dobu určitou pracovníkem, který je poživatelem starobního důchodu,

f) sjednaného se žákem nebo studentem v denním studiu,

g) sjednaného mezi občany,

h) sjednaného v jiné organizaci na dobu, kdy pracovník čerpá dovolenou na zotavenou v organizaci, u níž je zaměstnán v pracovním poměru po stanovenou týdenní pracovní dobu [§ 25 odst. 2 písm. e) zákoníku].

(3) Souběžné pracovní poměry, s výjimkou vedlejšího pracovního poměru, se zaznamenávají v občanském průkazu, pokud je pracovník uzavřel s různými organizacemi.

(4) V občanském průkazu se zaznamenává také vznik a skončení členského poměru k výrobnímu družstvu nebo k jednotnému zemědělskému družstvu.

§ 9

(1) Záznamy o vzniku a skončení pracovního, popřípadě členského poměru k výrobnímu družstvu nebo k jednotnému zemědělskému družstvu, jsou povinny provádět organizace. Pracovník (člen) je povinen předložit organizaci svůj občanský průkaz k provedení těchto záznamů.

(2) Při vstupu do pracovního poměru, popřípadě do členského poměru k výrobnímu družstvu nebo k jednotnému zemědělskému družstvu, prokazuje pracovník (člen), pokud byl již dříve v některém z těchto pracovních vztahů činný, jeho skončení (§ 25 zákoníku) záznamem v občanském průkazu; výjimečně je lze prokázat i jiným způsobem.

Pracovní kázeň

§ 10

Ukládání a výkon kárných opatření

(1) Vedoucí pracovník oprávněný ukládat kárná opatření postupuje při jejich ukládání tak, aby výchovného účelu sledovaného kárným opatřením bylo dosaženo co nejúčinněji a nejrychleji.

(2) Před uložením kárného opatření je třeba vyslechnout pracovníka a celý případ podrobně objasnit výslechem dalších osob, písemnými podklady a podobně. Výslech pracovníka se však nevyžaduje, pokud mu byla poskytnuta možnost se hájit (§ 78 odst. 3 zákoníku), které bez vážných důvodů nevyužil, a případ je spolehlivě objasněn jiným způsobem.

(3) V rozhodnutí o kárném opatření musí být uvedeno, o jaké porušení pracovní kázně jde, kdy k němu došlo a jaké kárné opatření se za ně ukládá. Rozhodnutí o kárném opatření musí obsahovat i poučení o možnosti požádat o jeho přezkoumání podle § 81 zákoníku a upozornění na možnost výpovědi pro další i méně závažné porušení pracovní kázně; rozhodnutí, jímž se ukládá veřejná důtka, musí obsahovat též údaj o tom, jak bude zveřejněno.

(4) Do doby výkonu kárných opatření se nezapočítává doba, po kterou pracovník z jakéhokoli důvodu nepracoval.

§ 11

Evidence a zahlazení kárných opatření

(1) Rozhodnutí o kárných opatřeních, která nabyla právní moci, se zakládají do osobního spisu pracovníka; z osobního spisu se vyřadí, jakmile je kárné opatření zahlazeno (§ 79a zákoníku). Od tohoto dne se nesmí v žádných dokladech ani posudcích týkajících se pracovníka uvádět, že mu bylo uloženo kárné opatření.

[3]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, ve znění vyhlášky č. 4/1979 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 82/1988 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s přestavbou národního hospodářství a ústředních orgánů.

(2) Organizace nesmí zakládat do osobních spisů ani uvádět v dokladech nebo posudcích týkajících se pracovníka jakékoliv záznamy o výchovných opatřeních podle § 76 zákoníku.

Pracovní doba a doba odpočinku

§ 12

Přestávky v práci a nepřetržitý odpočinek mezi dvěma směnami

(1) Pracovní přestávky na jídlo a oddech se započítávají do pracovní doby v rozsahu 30 minut za dobu výkonu práce odpovídající jedné pětině stanovené týdenní pracovní doby.

(2) Pracovníku, který se vrátil z pracovní cesty po 24. hodině a nepoužil lůžkového (lehátkového) vozu, se poskytne nezbytný odpočinek od skončení pracovní cesty do nástupu do práce po dobu osmi hodin, a pokud tato doba spadá do pracovní doby pracovníka, i náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.

Dny pracovního klidu

§ 13

(1) Není-li z provozních důvodů možné poskytnout pracovníku organizace podřízené federálnímu ústřednímu orgánu nepřetržitý odpočinek v týdnu v trvání alespoň 32 hodiny (§ 92 zákoníku), může vedoucí organizace rozvrhnout pracovní dobu tak, že doba tohoto odpočinku bude činit nejméně 24 hodiny

a) v případech, kdy je nutno podstatně zvýšit stav pracovníků na přechodnou dobu nepřesahující pět měsíců v kalendářním roce,

b) při pracích v dopravě, ve spojích, v kulturních zařízeních a v nepřetržitých provozech s podmínkou, že na jednotlivé pracovníky připadne nepřetržitý odpočinek v trvání alespoň 32 hodiny nejméně jednou za tři týdny.

(2) Ve spojích může být nepřetržitý odpočinek v týdnu zkrácen na poštách bez turnusového provozu, při doručování tiskovin a řidičům kursovních jízd až na 18 hodin.

(3) Při pracích na určených stavbách, při určených montážních a opravářských pracích, u nichž je pracovní doba rozvržena nerovnoměrně, může vedoucí organizace rozvrhnout podle pracovněprávního předpisu nadřízeného federálního ústředního orgánu pracovní dobu tak, že na jednotlivé pracovníky připadne nepřetržitý odpočinek v trvání alespoň 64 hodiny jednou za dva týdny (§ 85 odst. 1 zákoníku). Práce uvedené ve větě první určuje uvedený ústřední orgán po projednání s příslušným odborovým orgánem.

(4) Vedoucí organizace může rozvrhnout výjimečně pracovní dobu za podmínek uvedených v odstavci 3 tak, že doba nepřetržitého odpočinku bude činit alespoň 48 hodin při pracích konaných

a) k odvrácení následků živelních událostí,

b) v důsledku havárií stavebních objektů,

c) při technologických procesech, které nemohou být přerušeny,

s podmínkou, že na jednotlivé pracovníky připadne nepřetržitý odpočinek v trvání alespoň 64 hodiny nejméně jednou za čtyři týdny.

(5) Při pracích, u nichž je pracovní doba nerovnoměrně rozvržena na období celého kalendářního roku, a v zemědělství může vedoucí organizace rozvrhnout podle pracovněprávního předpisu nadřízeného federálního ústředního orgánu pracovní dobu tak, že nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 32 hodiny připadne na jednotlivé pracovníky jednou za dva týdny (§ 85 odst. 2 zákoníku).

§ 14

V organizacích s nočními směnami začíná den pracovního klidu hodinou odpovídající nástupu směny, která v pracovním týdnu nastupuje podle rozvrhu směn jako první.

§ 15

Práce přesčas

Do počtu hodin nejvýše přípustné práce přesčas v roce se nezahrnují práce přesčas, za které pracovník dostal náhradní volno nebo které konal

a) při naléhavých opravných pracích,

b) při pracích pomocných, které nutně předcházejí výrobě nebo po ní následují,

c) při pracích nutných v souvislosti s předáváním práce další směně v nepřetržitém provozu až do osmi hodin týdně,

d) v souvislosti se střežením objektu organizace až do osmi hodin týdně,

e) hrozilo-li nebezpečí pro život nebo zdraví,

f) se svým souhlasem při špičkových pracích v zemědělství.

Dovolená na zotavenou

§ 16

Za pracovníky, kteří konají práce zvlášť obtížné nebo zdraví škodlivé se pro účely dodatkové dovolené považují pracovníci, kteří

a) trvale pracují ve zdravotnických zařízeních nebo na jejich pracovištích, kde se ošetřují nemocní s nakažlivou formou tuberkulózy, a v Bangových izolátech,

b) jsou při práci na pracovištích s infekčními materiály vystaveni přímému nebezpečí nákazy,

c) jsou při práci vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům ionizujícího záření,

d) pracují při přímém ošetřování nebo obsluze

duševně chorých nebo mentálně postižených alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby,

e) jako vychovatelé provádějí výchovu mladeže za ztížených podmínek nebo jako zdravotničtí pracovníci pracují ve zdravotnické službě sborů nápravné výchovy alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby,

f) pracují nepřetržitě alespoň jeden rok v tropických nebo jiných zdravotně obtížných oblastech,

g) konají mimořádně namáhavé práce, při nichž jsou vystaveni působení škodlivých fyzikálních nebo chemických vlivů v takovém rozsahu, že mohou ve významné míře působit nepříznivě na zdraví pracovníka.

§ 17

(1) Pracovník, který za podmínek uvedených v § 16 pracuje celý kalendářní rok, má nárok na dodatkovou dovolenou v délce jednoho týdne. Pracuje-li pracovník za těchto podmínek jen část kalendářního roku, přísluší mu za každých 22 takto odpracovaných dnů jedna dvanáctina dodatkové dovolené.

(2) Dodatková dovolená podle odstavce 1 přísluší pracovníku při splnění stanovených podmínek, i když má nárok na dodatkovou dovolenou podle § 105 odst. 1 zákoníku.

(3) Pracovník, který dovršil jeden rok nepřetržité práce v tropických nebo jiných zdravotně obtížných oblastech, má nárok na dodatkovou dovolenou již za tento rok.

§ 18

(1) Poměrná část dovolené za kalendářní rok přísluší v délce jedné dvanáctiny též za kalendářní měsíc, v němž pracovník změnil zaměstnání, pokud skončení pracovního poměru v dosavadní organizaci a vznik pracovního poměru v nové organizaci na sebe bezprostředně navazují; pracovníku přísluší poměrná část dovolené od organizace, u níž byl v pracovním poměru déle než polovinu měsíce. Změnil-li pracovník zaměstnání v polovině měsíce, poskytne mu poměrnou část dovolené za tento měsíc nová organizace. Jako změna zaměstnání v polovině měsíce se posuzuje též, jestliže na skončení zaměstnání před polovinou měsíce bezprostředně navazují dny pracovního klidu a na ně nástup nového zaměstnání po polovině měsíce.

(2) Byl-li pracovník dlouhodobě plně uvolněn pro výkon veřejné funkce nebo dočasně uvolněn pro výkon práce v jiné organizaci, poskytne mu dovolenou na zotavenou (její část) organizace, pro kterou je uvolněný pracovník činný; tato organizace mu poskytne též tu část dovolené, kterou nevyčerpal před uvolněním. Nevyčerpal-li pracovník dovolenou před uplynutím doby uvolnění, poskytne mu ji uvolňující organizace. Splnění podmínek pro vznik nároku na dovolenou se přitom posuzuje vcelku u obou organizací.

§ 19

Krácení dovolené na zotavenou

(1) Nepracoval-li pracovník, který splnil podmínku stanovenou v § 101 zákoníku v kalendářním roce, za který se dovolená poskytuje, pro překážky v práci, které se pro účely dovolené neposuzují jako výkon práce (§ 55 odst. 2), krátí se mu dovolená za prvých 100 takto zameškaných pracovných dnů o jednu dvanáctinu a za každých dalších 22 takto zameškaných pracovních dnů rovněž o jednu dvanáctinu. Dovolenou vyčerpanou před nástupem další mateřské dovolené nelze však z tohoto důvodu krátit.

(2) Za každou neomluveně zameškanou směnu (pracovní den) krátí organizace pracovníku dovolenou na zotavenou o jeden až tři dny; neomluvená zameškání kratších částí jednotlivých směn se sčítají. Dosahuje-li pracovník mimořádných pracovních výsledků, může mu organizace se souhlasem příslušného odborového orgánu krácení dovolené pro dřívější neomluvenou nepřítomnost v práci prominout.

(3) Při krácení dovolené podle odstavců 1 a 2 musí být pracovníku, jehož pracovní poměr k téže organizaci trval po celý kalendářní rok, poskytnuta dovolená alespoň v délce jednoho týdne, a jde-li o mladistvého pracovníka, v délce dvou týdnů.

(4) Pracovníku, který zameškal práci pro výkon trestu odnětí svobody, se za každých 22 takto zameškaných pracovních dnů krátí dovolená za kalendářní rok o jednu dvanáctinu. Stejně se krátí dovolená pro vazbu, došlo-li k pravomocnému odsouzení pracovníka nebo byl-li pracovník obžaloby zproštěn, popřípadě bylo-li proti němu trestní stíhání zastaveno jenom proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost, anebo že trestný čin byl amnestován.

(5) Dovolená za odpracované dny, dodatková dovolená, zvláštní dodatková dovolená a další dovolená se krátí pouze z důvodů uvedených v odstavci 2.

(6) Dovolená, na niž vznikl nárok v příslušném kalendářním roce, se krátí pouze z důvodů, které vznikly v tomto roce.

§ 20

Organizace může v dohodě s příslušným odborovým orgánem určit hromadné čerpání dovolené na zotavenou, jestliže je to nutné z provozních důvodů a slučitelné se zájmem společnosti, zejména neohrozí-li ani neztíží-li se tím plnění plánovaných úkolů; hromadné čerpání dovolené nesmí činit více než dva týdny a u uměleckých souborů z povolání čtyři týdny.

Mzda, náhrada mzdy a náhrady výdajů

§ 21

Pořadí srážek ze mzdy

(1) Ze mzdy se srazí nejprve daň ze mzdy. Bylo-li pracovníku uloženo nápravné opatření, srazí se před provedením ostatních srážek částka připadající státu.

(2) Ostatní srážky ze mzdy dovolené zákoníkem lze provádět jen v rozsahu stanoveném v občanském soudním řádu v ustanoveních o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Podle těchto ustanovení se řídí u pohledávek, pro které byl soudem nebo správním orgánem nařízen výkon rozhodnutí, způsob provádění srážek i pořadí jednotlivých pohledávek.

(3) U peněžitých trestů (pokut) a náhrad uložených vykonatelnými rozhodnutími příslušných orgánů a u přeplatků na dávkách nemocenského pojištění, sociálního zabezpečení a mateřského příspěvku se řídí pořadí dnem, kdy organizaci bylo doručeno vykonatelné rozhodnutí příslušného orgánu.

(4) U srážek prováděných na základě dohody o srážkách ze mzdy uzavřené s organizací se řídí pořadí dnem, kdy byla dohoda uzavřena; u srážek prováděných na základě dohody o srážkách ze mzdy uzavřené s jinou organizací nebo s občanem se řídí pořadí dnem, kdy organizaci, u níž je pracovník v pracovním poměru, byla tato dohoda doručena.

(5) U nevyúčtovaných záloh na náhradu cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, u náborového příspěvku a ostatních příspěvků, které byly pracovníku vyplaceny v náboru, u náhrady mzdy za dovolenou a u záloh na mzdu (její složku), které je pracovník povinen vrátit proto, že nebyly splněny podmínky pro jejich přiznání, se řídí pořadí dnem, kdy bylo započato s prováděním srážek.

(6) Jestliže pracovník nastoupí do pracovního poměru u jiné organizace, zůstává pořadí, které získaly pohledávky podle odstavců 2 a 3, zachováno i u nového plátce mzdy. Povinnost provádět srážky vzniká novému plátci již dnem, kdy se od pracovníka nebo od dosavadního plátce mzdy dozví, že byly prováděny srážky ze mzdy a pro jaké pohledávky; totéž platí i o provádění srážek ze mzdy podle odstavce 4, pokud v dohodě o srážkách ze mzdy nebyl tento účinek výslovně vyloučen.

Překážky v práci z důvodu obecného zájmu

§ 22

(1) K výkonu veřejných funkcí, občanských povinností a jiných úkonů v obecném zájmu využívají pracovníci především svého volného času. Pokud je ve výjimečných případech třeba vykonávat tyto funkce, povinnosti nebo úkony v pracovní době, poskytne organizace pracovníku k tomuto účelu pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu.

(2) Výkonem veřejné funkce se rozumí například výkon povinností vyplývajících z funkce poslance Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady, národního výboru, člena komise národního výboru, člena nebo spolupracovníka orgánu lidové kontroly, soudce z lidu, člena orgánu organizací sdružených v Národní frontě a orgánu družstevních organizací nebo delegáta na jejich sjezdy a konference, člena rady socialistické samosprávy pracovního kolektivu státního podniku a člena představenstva společného podniku podle zákona o zemědělském družstevnictví.

(3) O výkon občanských povinností jde zejména u svědků, tlumočníků a jiných osob předvolaných k jednání u národního výboru nebo jeho zařízení, soudu nebo jiného státního orgánu, při poskytnutí první pomoci, povinných lékařských prohlídkách, opatřeních proti přenosným nemocem, jiných naléhavých opatřeních léčebně preventivní péče, izolaci z důvodů veterinárně ochranných opatření, poskytnutí osobní pomoci při požární ochraně, živelních událostech nebo v jiných obdobných mimořádných případech a dále v případech, kdy je občan povinen podle právních předpisů osobní pomoc poskytnout, a při povinné účasti pracovníků na rekondičních pobytech [§ 135 odst. 2 písm. e) zákoníku].

(4) Jinými úkony v obecném zájmu jsou úkony, o nichž to stanoví právní předpisy.

§ 23

Svědku a tlumočníku poskytne náhradu mzdy přímo národní výbor, soud nebo jiný státní orgán, který jej povolal k jednání.

§ 24

(1) Pokud z povahy věci nebo z dokladů předložených pracovníkem organizaci nevyplývá, že k výkonu veřejné funkce, občanské povinnosti nebo jiného úkonu v obecném zájmu muselo dojít v pracovní době, vyžádá si o tom organizace potvrzení od orgánu, z jehož podnětu nebo v jehož zájmu bylo pracovníku pracovní volno poskytnuto.

(2) Za dobu zameškanou účastí na jednání národního výboru, soudu nebo jiného státního orgánu nepřísluší pracovníku náhrada mzdy ani od organizace, ani od státního orgánu, šlo-li o jednání výhradně v jeho osobním zájmu nebo dal-li k němu pracovník sám podnět svým zaviněním

Služba v ozbrojených silách

§ 25

Je-li pracovník povinen dostavit se osobně v souvislosti s plněním branné povinnosti k orgánu

vojenské správy nebo k vyšetření, je organizace povinna poskytnout mu pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu s náhradou mzdy ve výši průměrného výdělku.

§ 26

(1) Pracovníku povolanému ke službě v ozbrojených silách poskytne organizace v posledním týdnu přede dnem stanoveným k nástupu této služby jeden den pracovního volna tak, aby si mohl vyřídit své osobní a rodinné věci a včas se dostavit na stanovené místo.

(2) Má-li pracovník nastoupit službu v ozbrojených silách v místě tak vzdáleném od svého bydliště, že cesta dopravními prostředky, kterých je oprávněn použít, trvá více než šest hodin, má nárok na jeden cestovní den, a vyžaduje-li taková cesta více než 18 hodin, na dva cestovní dny. Pracuje-li pracovník v místě tak vzdáleném od místa bydliště své rodiny, že cesta z jeho pracoviště do místa jeho bydliště trvá více než šest hodin, přísluší mu další cestovní den.

(3) Na cestu z místa, kde byl propuštěn ze služby v ozbrojených silách, do místa bydliště, popřípadě pracoviště, přísluší pracovníku cestovní dny za podmínek a v rozsahu uvedeném v odstavci 2.

(4) Za dobu pracovního volna a za cestovní dny poskytnuté podle odstavců 1 až 3 přísluší pracovníku, jemuž tím ujde výdělek, náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.

(5) Pracovník je povinen nastoupit práci nejpozději třetí den po skončení služby v ozbrojených silách. Za dobu před nástupem práce nepřísluší mzda ani náhrada mzdy; do této doby se nezahrnují případné cestovní dny podle odstavce 3.

§ 27

(1) Náhrada mzdy při vojenském cvičení a dalších druzích služby v ozbrojených silách, s výjimkou vojenské základní (náhradní) služby, přísluší pracovníku po dobu této služby za podmínek stanovených v § 125 zákoníku ve výši

a) 50 % jeho průměrného výdělku, jde-li o pracovníka, který nepečuje o žádnou osobu,

b) 65 % jeho průměrného výdělku, jde-li o pracovníka, který pečuje o jednu osobu,

c) 90 % jeho průměrného výdělku, jde-li o pracovníka, který pečuje o dvě osoby,

d) 95 % jeho průměrného výdělku, jde-li o pracovníka, který pečuje o tři nebo více osob.

(2) Při přiznávání náhrady mzdy se přihlíží jen k osobám, které se uznávají pro účely daně ze mzdy za osoby vyživované pracovníkem, a to bez ohledu na to, zda je mu na ně přiznáváno snížení daně ze mzdy; přihlíží se však též k dětem, na které náleží přídavky na děti nebo výchovné, i když nejsou pro účely snížení daně ze mzdy považovány za osoby vyživované.[4])

Důležité osobní překážky v práci

§ 28

Pracovní volno

(1) Jestliže pracovník nemůže konat práci z důvodů uvedených v příloze k tomuto nařízení, je organizace povinna poskytnout mu pracovní volno v rozsahu stanoveném v téže příloze.

(2) Organizace může poskytnout pracovníku z těchto důvodů v odůvodněných případech další pracovní volno, popřípadě mu může poskytnout pracovní volno i z jiných vážných důvodů, zejména k zařízení důležitých osobních, rodinných nebo majetkových záležitostí, které nelze vyřídit mimo pracovní dobu. V těchto případech se neposkytuje náhrada mzdy. Pracovník se může s organizací dohodnout, že takto zameškanou dobu napracuje.

§ 29

Náhrada mzdy

(1) Organizace poskytne pracovníku náhradu mzdy ve výši průměrného výdělku za dobu zameškanou pro důležitou osobní překážku v práci uvedenou v příloze k tomuto nařízení v rozsahu a za podmínek stanovených v téže příloze; domáckým pracovníkům ji poskytne jen v případech uvedených pod č. 4 písm. a) až c), 5 a 6 této přílohy.

(2) Náhrada mzdy pracovníku nepřísluší, jestliže neomluveně zameškal převážnou část směny v kalendářním měsíci, kdy mu bylo poskytnuto pracovní volno, nebo jestliže se po skončení pracovního volna bez vážného důvodu včas nevrátí do práce; neomluvená zameškaní kratších částí jednotlivých směn se sčítají.

§ 30

Společná ustanovení o překážkách v práci na straně pracovníka

(1) Je-li překážka v práci pracovníku předem známa, je povinen včas požádat organizaci o poskytnutí pracovního volna. Jinak je pracovník povinen uvědomit organizaci o překážce a o předpokládaném jejím trvání bez zbytečného průtahu.

(2) Překážku v práci a její trvání je pracovník povinen organizaci prokázat; příslušné zařízení je povinno potvrdit mu doklad o existenci překážky v práci a době jejího trvání. Organizace smí poskytnout pracovní volno a náhradu mzdy jen v nezbytně nutném rozsahu.

[4]) § 7 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

(3) Náhrada mzdy za dobu zameškanou pro překážky v práci se vyplácí ve výplatních termínech určených pro výplatu mzdy. Náhrada mzdy za prvé dva týdny vojenské základní (náhradní) služby se vyplácí nejpozději tři dny přede dnem stanoveným k nástupu této služby.

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci

§ 31

V zájmu zajišťování péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci jsou organizace dále povinny

a) nahrazovat fyzicky namáhavé práce a práce ve ztížených pracovních podmínkách novými technologickými a pracovními postupy a použitím mechanizace, automatizace, hermetizace a podobně,

b) přejímat a uvádět do provozu jen provozní prostory, stroje a zařízení a zavádět jen technologické postupy, které odpovídají právním a ostatním předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, a odstraňovat zjištěné závady,

c) uplatňovat požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci také při sjednávání dovozu strojů, zařízení, nástrojů, technologií a materiálů,

d) organizovat nejméně jednou v roce prověrky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na všech pracovištích a zařízeních organizace v dohodě s příslušným odborovým orgánem a za jeho účasti; zjištěné nedostatky odstraňovat a potřebná opatření investičního charakteru zahrnout do plánu a do kolektivních smluv,

e) zabezpečit, aby se pracovníci ve stanovených případech zúčastnili rekondičních pobytů [§ 135 odst. 2 písm. e) zákoníku].

§ 32

(1) K zajištění bezpečnosti a bezporuchovosti provozu je organizace povinna provádět pravidelné kontroly a revize stavu technických zařízení, pravidelné měření hluku na pracovištích a škodlivin v pracovním ovzduší a plnit další úkoly stanovené právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako nedílnou součást preventivní údržby.

(2) K plnění těchto povinností vedoucí organizace pověřuje v případech stanovených zvláštními předpisy nebo podle potřeby kvalifikované pracovníky (například revizní techniky, bezpečnostní techniky, protiprašné techniky). Tito pracovníci současně pomáhají vedoucím pracovníkům při plnění všech povinností souvisících se zajišťováním bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, upozorňují je na zjištěné nedostatky a podávají jim návrhy na jejich odstranění. Tím nejsou dotčeny jeho povinnosti ani povinnosti ostatních vedoucích pracovníků při zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

§ 33

(1) Projektanti, konstruktéři a tvůrci nových technologických postupů zabezpečují, aby projekty, konstrukční díla a technologické postupy vyhovovaly požadavkům bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v předpokládaných pracovních podmínkách.

(2) Organizace jsou povinny zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci při vývoji a výzkumu, a aby projekty a projektová dokumentace splňovaly požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v souladu s novými poznatky vědy a techniky.

(3) Výrobní organizace jsou povinny zabezpečovat, aby stroje, zařízení a nástroje jimi vyráběné odpovídaly právním a ostatním předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(4) Vedoucí nadřízených orgánů jsou též povinni zabezpečovat koordinaci a řízení péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci v podřízených organizacích a pravidelné provádění kontroly, jak podřízené organizace plní úkoly na tomto úseku; rovněž jsou povinni zabezpečovat, aby se výzkum a vývoj zaměřoval i na otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

§ 34

Zákaz požívání alkoholických nápojů na pracovištích organizace a v pracovní době i mimo tato pracoviště se nevztahuje na pracovníky v horkých provozech, pokud požívají nízkostupňové pivo a na pracovníky, u nichž požívání těchto nápojů je součástí plnění pracovních úkolů, nebo je s plněním těchto úkolů obvykle spojeno.

§ 35

Dohoda o zvýšení kvalifikace

(1) Organizace může při uzavření dohody podle § 143 zákoníku sjednat povinnost pracovníka setrvat v pracovním poměru po dobu odpovídající dohodnuté nejvyšší celkové částce, kterou bude pracovník povinen uhradit. Celkově dohodnutá doba setrvání v pracovním poměru nesmí překročit pět let a nejvyšší částka za dobu jednoho roku 7 000 Kčs.

(2) Organizace může uzavřít dohodu podle § 143 zákoníku též při prohlubování kvalifikace, jestliže předpokládané náklady dosahují alespoň 100 000 Kčs; ustanovení odstavce 1 platí i zde.

§ 36

Pracovníci se změněnou pracovní schopností

Pro pracovníky se změněnou pracovní schopností zajišťují organizace na svůj náklad technickými a organizačními opatřeními zejména potřeb-

nou úpravu pracovních podmínek, úpravu pracovišť, zřízení chráněných dílen, zaškolení nebo zaučení těchto pracovníků a zvyšování jejich kvalifikace při výkonu jejich pravidelného zaměstnání.

Náhrada škody

§ 37

Plnění pracovních úkolů a přímá souvislost s ním

(1) Plněním pracovních úkolů je výkon pracovních povinností vyplývajících z pracovního poměru, jiná činnost vykonávaná na příkaz organizace a činnost, která je předmětem pracovní cesty.

(2) Plněním pracovních úkolů je též činnost konaná pro organizaci na podnět společenské organizace nebo spolupracovníků, popřípadě i činnost konaná pro organizaci z vlastní iniciativy, pokud k ní pracovník nepotřebuje zvláštní oprávnění nebo ji nekoná proti výslovnému zákazu organizace, jakož i dobrovolná výpomoc organizovaná organizací v rámci její patronátní činnosti. Za plnění pracovních úkolů se nepovažuje činnost související s individuálním obhospodařováním záhumenku.

(3) V přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů jsou úkony potřebné k výkonu práce a úkony během práce obvyklé nebo nutné před počátkem práce nebo po jejím skončení. Takovými úkony však nejsou cesta do zaměstnání a zpět, stravování, ošetření, popřípadě vyšetření ve zdravotnickém zařízení, ani cesta k nim a zpět, pokud není konána v objektu organizace. Vyšetření ve zdravotnickém zařízení prováděné na příkaz organizace nebo ošetření při první pomoci a cesta k nim a zpět jsou úkony v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů.

(4) V přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů je též činnost, která napomáhá k plnění celospolečenských, hospodářských a sociálních úkolů organizace. Za těchto podmínek se považuje za činnost v souvislosti s plněním pracovních úkolů též školení pracovníků organizace organizované organizací nebo společenskou organizací, popřípadě orgánem nadřízeným organizaci, a školení pro funkcionáře společenské organizace organizované vyšším orgánem této organizace, kterým se sleduje zvyšování ideové a odborné připravenosti pracovníků.

(5) Jako pracovní úraz se posuzuje též úraz, který pracovník utrpěl pro plnění pracovních úkolů.

§ 38

(1) Cestou do zaměstnání a zpět se rozumí cesta z místa pracovníkova bydliště (ubytování) do místa vstupu do objektu organizace nebo na jiné místo určené k plnění pracovních úkolů a zpět; v zemědělských, lesních a stavebních organizacích také cesta z bydliště na určené shromaždiště a zpět.

(2) Cesta z obce bydliště pracovníka na pracoviště nebo do místa ubytování v jiné obci, která je cílem pracovní cesty, pokud není současně obcí jeho pravidelného pracoviště a zpět, se posuzuje jako nutný úkon před počátkem práce nebo po jejím skončení.

Odpovědnost za škodu podle pracovněprávních předpisů v některých zvláštních případech

§ 39

(1) Žáci střední školy nebo zvláštního odborného učiliště nebo studenti vysoké školy odpovídají škole nebo organizaci za škodu, kterou jí způsobili při teoretickém nebo praktickém vyučování a při výchově mimo vyučování, anebo v přímé souvislosti s nimi.

(2) Za škodu, která vznikla žákům základních škol, zvláštních škol a pomocných škol při vyučování, při výchově mimo vyučování a při výchově žáků ve školských zařízeních nebo v přímé souvislosti s nimi, odpovídá národní výbor, který školu nebo školské zařízení odborně vede.

(3) Za škodu, která vznikla žákům středních škol nebo zvláštních odborných učilišť při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování, při výchově mimo vyučování a při výchově žáků ve školských zařízeních nebo v přímé souvislosti s nimi, odpovídá

a) žákům středních odborných učilišť nebo zvláštních odborných učilišť organizace, k níž je střední odborné učiliště nebo zvláštní odborné učiliště organizačně přičleněno,

b) žákům gymnázií a středních odborných škol, pokud ke škodě došlo při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování ve škole, při výchově mimo vyučování nebo v přímé souvislosti s nimi, národní výbor, který střední školu odborně vede; pokud ke škodě došlo při praktickém vyučování v organizaci nebo v přímé souvislosti s ním, ta organizace, v níž se toto vyučování uskutečňovalo.

(4) Za škodu, která vznikla studentům vysokých škol při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování ve škole a při výchově mimo vyučování nebo v přímé souvislosti s nimi, odpovídá vysoká škola. Pokud ke škodě došlo při odborně společenské praxi v organizaci nebo v přímé souvislosti s ní, odpovídá za ni organizace, v níž se tato praxe uskutečňovala.

§ 40

(1) Občanům plnícím veřejné funkce odpovídá za škodu vzniklou při výkonu funkce nebo v přímé souvislosti s ní organizace, pro kterou byli činni; občané odpovídají za škodu této organizaci. Pokud však funkcionáři společenské organizace

napomáhají při výkonu své funkce nebo v přímé souvislosti s ní současně k plnění celospolečenských, hospodářských nebo sociálních úkolů organizace, u níž jsou v pracovním poměru, odpovídá jim za škodu tato organizace.

(2) Občanům se změněnou pracovní schopností, kteří nejsou v pracovním poměru a jejichž příprava pro povolání (činnost) se provádí podle zvláštních předpisů, odpovídá za škodu vzniklou pracovním úrazem, popřípadě nemocí z povolání při této přípravě organizace, u níž se příprava pro povolání provádí.

(3) Pracovníkům, kteří se účastní povinného rekondičního pobytu, odpovídá za škodu vzniklou při účasti na tomto pobytu nebo v přímé souvislosti s ní organizace, která je k účasti na pobytu určila; pracovníci odpovídají za škodu této organizaci. Účastí na rekondičním pobytu nebo v přímé souvislosti s ní je i cesta k jeho nástupu a zpět po jeho skončení, účast na rekondičním programu a doba osobního volna v rekondičním objektu. Nepatří sem však stravování ani povolená neorganizovaná vycházka.

§ 41

(1) Nárok na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem mají členové dobrovolných požárních sborů a báňských záchranných sborů, kteří utrpí úraz při činnosti v těchto sborech. V těchto případech jim odpovídá organizace, u níž je sbor zřízen.

(2) Nárok na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem mají občané, kteří na výzvu národního výboru nebo velitele zásahu a podle jeho pokynů, popřípadě s jeho vědomím, osobně napomáhají při zásahu proti živelní události nebo při odstraňování jejích následků a utrpí při těchto činnostech úraz. Za škodu vzniklou tímto úrazem jim odpovídá národní výbor.

(3) Nárok na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem mají občané, kteří dobrovolně v rámci akce organizované národním výborem nebo jinou organizací vypomáhají při plnění důležitých úkolů v zájmu společnosti, například občané, kteří dočasně vypomáhají při zvelebování obcí nebo v jednotném zemědělském družstvu nebo na státním statku, anebo při stavebních akcích prováděných ke zvelebení provozoven spotřebních družstev a utrpí při těchto činnostech úraz. Za škodu vzniklou tímto úrazem jim odpovídá organizace, pro kterou v době tohoto úrazu pracovali.

(4) Nárok na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem mají autoři vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, kteří utrpí úraz při zkoušení, rozpracování nebo zavádění vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru pro organizaci nebo v dohodě s ní. Stejný nárok mají členové spotřebních, bytových a jiných družstev, kteří utrpí úraz při výkonu funkce nebo při dohodnuté činnosti pro družstvo, zdravotníci Československého červeného kříže, dárci krve, členové Horské služby, jakož i občané, kteří na její výzvu a podle jejích pokynů osobně pomáhají při záchranné akci v terénu, dobrovolní pracovníci pečovatelské služby sociálního zabezpečení a jiní občané, kteří byli pověřeni organizací určitou funkcí nebo činností, jestliže utrpěli úraz při plnění úkolů souvisících s výkonem příslušné funkce nebo činnosti. Za škodu vzniklou tímto úrazem jim odpovídá organizace, pro kterou byli v době tohoto úrazu činni.

(5) Nárok na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem mají sportovní reprezentanti Československé socialistické republiky a sportovci zařazení do systému vrcholového sportu, kteří utrpí úraz při účasti na sportovní přípravě, mistrovských a mezinárodních soutěžích; za škodu jim odpovídá organizace nebo orgán, pro které byli v době úrazu sportovně činni.

Dohody o hmotné odpovědnosti

§ 42

(1) Nemůžeme-li organizace odstranit před uzavřením dohody o hmotné odpovědnosti nebo při převedení pracovníka, který uzavřel tuto dohodu, na jinou práci nebo na jiné pracoviště, anebo při jeho přeložení závady v pracovních podmínkách (§ 170 zákoníku), na které pracovník upozorňuje, musí se organizace písemně zavázat, že závady odstraní v určené době.

(2) Jestliže vzniknou závady v pracovních podmínkách pracovníků se společnou hmotnou odpovědností v souvislosti s tím, že byl na jejich pracoviště zařazen jiný pracovník nebo jiný vedoucí, popřípadě zástupce vedoucího, nebo s tím, že některý z pracovníků od dohody o hmotné odpovědnosti odstoupil, je organizace povinna závady odstranit.

§ 43

(1) Inventarizace musí být provedena při uzavření dohody o hmotné odpovědnosti, při jejím zániku, při převedení pracovníka na jinou práci nebo na jiné pracoviště, při jeho přeložení a při skončení pracovního poměru.

(2) Na pracovištích, kde pracují pracovníci se společnou hmotnou odpovědností, musí být inventarizace provedena při uzavření dohod o hmotné odpovědnosti se všemi společně odpovědnými pracovníky, při zániku všech těchto dohod, při převedení na jinou práci nebo na jiné pracoviště nebo přeložení všech společně odpovědných pracovníků, při změně ve funkci vedoucího nebo jeho zástupce a na žádost kteréhokoliv ze společně odpovědných pracovníků při změně v jejich kolektivu, popřípadě při odstoupení některého z nich od dohody o hmotné odpovědnosti.

(3) Jestliže pracovník se společnou hmotnou odpovědností, jehož pracovní poměr skončil nebo který byl převeden na jinou práci nebo na jiné

pracoviště nebo přeložen, nepožádá zároveň o provedení inventarizace, odpovídá za případný schodek zjištěný nejbližší inventarizací na jeho dřívějším pracovišti. Jestliže pracovník, který je zařazován na pracoviště, kde pracují pracovníci se společnou hmotnou odpovědností, nepožádá zároveň o provedení inventarizace, odpovídá, pokud od dohody o hmotné odpovědnosti neodstoupil, za případný schodek zjištěný nejbližší inventarizací.

§ 44

Při určování podílu náhrady jednotlivých pracovníků, kteří odpovídají za schodek společně, se vychází z jejich hrubých výdělků zúčtovaných za dobu od předchozí inventury do dne zjištění schodku. Přitom se započítává výdělek za celý kalendářní měsíc, v němž byla tato inventura provedena, a nepřihlíží se k výdělku za kalendářní měsíc, v němž byl zjištěn schodek. Jestliže však pracovník byl zařazen na pracoviště během tohoto období, započítává se mu hrubý výdělek dosažený ode dne, kdy byl na pracoviště zařazen, do dne zjištění schodku. Do hrubého výdělku se nezapočítává náhrada mzdy.

Náhrada za ztrátu na výdělku v některých zvláštních případech

§ 45

U pracovníka, který je v době pracovního úrazu nebo zjištění nemoci z povolání v několika pracovních poměrech nebo je činný též na základě dohody o pracovní činnosti, se při stanovení výše náhrady za ztrátu na výdělku vychází z průměrných výdělků dosahovaných ve všech těchto pracovněprávních vztazích, a to po dobu, po kterou by mohly trvat. Došlo-li k poškození na zdraví v pracovním poměru, v němž je pracovník zaměstnán po stanovenou týdenní pracovní dobu, poskytne organizace náhradu za ztrátu na výdělku dosahovaném ve vedlejším pracovním poměru, popřípadě na základě dohody o pracovní činnosti, jen jestliže vůči ní byla splněna oznamovací povinnost o jejich sjednání a organizace nedala příkaz k jejich skončení, popřípadě tento příkaz nebyl uznán důvodným (§ 70a a 239 zákoníku).

§ 46

Pracovníkům, kteří utrpěli pracovní úraz, popřípadě u nichž byla zjištěna nemoc z povolání, v pracovním poměru sjednaném na dobu určitou nebo při výkonu prací na základě dohody o pracovní činnosti uzavřené na dobu určitou, přísluší náhrada za ztrátu na výdělku vždy jen do doby, kdy měl tento pracovněprávní vztah skončit. Po této době přísluší náhrada za ztrátu na výdělku, jen lze-li podle okolností důvodně předpokládat, že postižený by byl i nadále zaměstnán.

§ 47

(1) Utrpěl-li pracovní úraz, popřípadě, byla-li zjištěna nemoc z povolání u poživatele starobního nebo invalidního důchodu, přísluší mu náhrada za ztrátu na výdělku po dobu, pokud sám nepřestal být zaměstnán z důvodů, které nesouvisí s pracovním úrazem nebo nemocí z povolání. Jestliže však důchodce dále nepracuje z důvodů, které souvisí s pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, přísluší mu náhrada po dobu, po níž by vzhledem k svému zdravotnímu stavu před pracovním úrazem nebo nemocí z povolání mohl pracovat. Ustanovení § 195 odst. 5 zákoníku platí i zde.

(2) Ode dne, kdy měla skončit povinná školní docházka nebo studium (příprava) na střední škole, zvláštním odborném učilišti nebo na vysoké škole, přísluší žáku a studentu náhrada za ztrátu na výdělku jen

a) po dobu, o kterou se následkem pracovního úrazu, popřípadě nemoci z povolání prodloužila jeho povinná školní docházka nebo studium (příprava),

b) po dobu pracovní neschopnosti pro pracovní úraz, popřípadě nemoc z povolání,

c) jestliže se stal následkem pracovního úrazu, popřípadě nemoci z povolání invalidním,

d) jestliže se stal následkem pracovního úrazu, popřípadě nemoci z povolání částečně invalidním nebo byl-li uznán občanem se změněnou pracovní schopností, pokud vlastní vinou nezameškává příležitost k výdělku vykonáváním práce pro něho vhodné.

§ 48

Výdělek po pracovním úrazu

(1) Jestliže organizace, která je povinna poskytovat náhradu, prokáže, že postižený dosahuje ze své viny v zaměstnání po pracovním úrazu nižšího výdělku než jeho spolupracovníci vykonávající stejnou práci nebo práci téhož druhu, považuje se za výdělek po pracovním úrazu průměrný výdělek, kterého dosahují tito ostatní pracovníci.

(2) Ke snížení nebo zvýšení výdělku pracovníka po úrazu v důsledku změny výše daně ze mzdy, k níž došlo z důvodů, které nesouvisí s jeho zdravotním stavem následkem pracovního úrazu, se při určení výše náhrady za ztrátu na výdělku nepřihlíží.

§ 49

Náklady pohřbu

(1) Náklady pohřbu jsou zejména náklady účtované pohřebním ústavem, hřbitovní poplatky, cestovní výlohy, náklady na zřízení pomníku nebo desky a úpravu hrobu a jedna třetina přiměřených nákladů na smuteční ošacení.

(2) Náhrada nákladů na zřízení pomníku nebo desky nesmí přesáhnout částku 8 000 Kčs. Náklady na smuteční ošacení a cestovní výlohy se hradí jen nejbližším příslušníkům rodiny a domácnosti zemřelého.

Dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr

§ 50

Dohoda o provedení práce

Do předpokládaného rozsahu práce, na který se uzavírá dohoda o provedení práce podle § 236 odst. 1 zákoníku, se nezapočítává doba těchto prací konaných pracovníkem pro organizaci v témže kalendářním roce na základě jiné dohody o provedení práce:

a) příležitostné komparsové a příležitostné pomocné manuální práce pro Československý film, Slovenský film, Československou televizi a Československý rozhlas,

b) spolupráce autora při rozpracování, zkoušení nebo zavádění jeho vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.[5])

§ 51

Dohoda o pracovní činnosti

Na základě dohody o pracovní činnosti lze vykonávat práci až do rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, jde-li o

a) práce k zabezpečení naléhavých zvýšených úkolů organizace, nepřesahující dobu tří měsíců v kalendářním roce, jestliže splnění těchto úkolů vyžaduje nárazové hromadné výpomoci dočasných pracovníků,

b) výpomoc občanů zabezpečovanou národním výborem k realizaci volebních programů Národní fronty k zvelebování měst a obcí a pracovník není v téže době zaměstnán v jiných pracovněprávních nebo obdobných vztazích v celkovém rozsahu přesahujícím polovinu stanovené týdenní pracovní doby.

Odchylky v působnosti příslušných odborových orgánů

§ 52

Ustanovení zákoníku a usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací Revolučního odborového hnutí se změnami a doplňky provedenými usnesením celostátní všeodborové konference v květnu 1965 o působnosti závodních výborů platí i pro příslušné odborové orgány ve státních orgánech a ve společenských organizacích, pokud není dále stanoveno jinak.

§ 53

(1) Příslušné odborové orgány v ministerstvech, v jiných ústředních orgánech státní správy a v jiných státních orgánech při plnění svých úkolů nezasahují do činnosti, kterou tyto orgány vykonávají jako nositelé a vykonavatelé státní moci, popřípadě správy, a tuto jejich činnost také nekontrolují.

(2) Je-li pracovník převáděn na jinou práci, překládán do jiného místa nebo je-li s ním rozvazován pracovní poměr výpovědí nebo okamžitě zrušen v souvislosti s odvoláním z funkce, které provádí předsednictvo Federálního shromáždění, předsednictvo Sněmovny lidu nebo předsednictvo Sněmovny národů, prezident Československé socialistické republiky, Česká národní rada nebo její předsednictvo, Slovenská národní rada nebo její předsednictvo, vláda Československé socialistické republiky, vláda České socialistické republiky a vláda Slovenské socialistické republiky, popřípadě předsednictva těchto vlád, nevyžaduje se k těmto úkonům součinnost orgánů Revolučního odborového hnutí.

(3) K hromadným úpravám pracovní doby vydávaným státními orgány pro jejich pracovníky se vyžaduje předchozí projednání s příslušným odborovým orgánem.

(4) Příslušné odborové orgány ve státních orgánech v oboru vojenské správy, Sboru národní bezpečnosti a sborů nápravné výchovy se nevyjadřují ke stanovení celkového počtu pracovníků, jeho složení a rozmístění.

§ 54

(1) Příslušné odborové orgány ve společenských organizacích nezasahují do činnosti, kterou tyto organizace vykonávají podle svých stanov, a tuto jejich činnost také nekontrolují.

(2) Příslušné odborové orgány ve společenských organizacích se nevyjadřují ke stanovení celkového počtu pracovníků, jeho složení a rozmístění, ani nekontrolují jejich přijímání do pracovního poměru a jejich pracovní a mzdové zařazení. Rozvazuje-li výpovědí nebo ruší-li okamžitě pracovní poměr společenská organizace, je k tomu třeba předchozího projednání s příslušným odborovým orgánem. K převedení na jinou práci a k přeložení do jiného místa se u politických pracovníků ustanovených do jejich funkcí orgány společenských organizací nevyžaduje součinnost orgánů Revolučního odborového hnutí. U jiných pracovníků je třeba toto opatření projednat s příslušným odborovým orgánem.

(3) Příslušné odborové orgány v zařízeních společenských organizací nekontrolují přijímání do pracovního poměru a pracovní a mzdové zařazení politických pracovníků, kteří jsou do své funkce ustanovováni orgány těchto organizací; k rozvázání pracovního poměru výpovědí nebo okamžitým zrušením s těmito pracovníky je třeba předchozího projednání s příslušným odborovým orgánem. K převedení těchto pracovníků na jinou práci a k jejich přeložení do jiného místa se sou-

[5]) § 114 odst. 3 věta poslední zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech.

činnost orgánů Revolučního odborového hnutí nevyžaduje.

(4) K hromadným úpravám pracovní doby vydávaným orgány společenských organizací se vyžaduje předchozí projednání s příslušným odborovým orgánem.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 55

(1) Jako výkon práce se posuzuje doba

a) kdy pracovník nepracuje pro překážky v práci, s výjimkou doby pracovního volna poskytnutého na žádost pracovníka, bylo-li předem sjednáno jeho napracování, a doby, po kterou byla práce přerušena pro nepříznivé povětrnostní vlivy,

b) dovolené na zotavenou,

c) kdy si pracovník vybírá náhradní volno za práci přesčas nebo za práci ve svátek,

d) kdy pracovník nepracuje proto, že je svátek, za který mu přísluší náhrada mzdy, popřípadě za který se mu jeho měsíční mzda nekrátí.

(2) Pro účely dovolené na zotavenou se však jako výkon práce neposuzuje doba výkonu vojenské základní (náhradní) služby a doba zameškaná pro důležité osobní překážky v práci, pokud nejsou uvedeny v příloze k tomuto nařízení; doba mateřské dovolené podle § 157 odst. 1 zákoníku a doba pracovní neschopnosti vzniklé v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, za které organizace odpovídá, se posuzuje jako výkon práce.

(3) Pro zjištění, zda jsou splněny podmínky vzniku nároku na dovolenou na zotavenou, se posuzuje pracovník, který je zaměstnán po stanovenou týdenní pracovní dobu, jako by v kalendářním týdnu pracoval pět pracovních dnů, i když jeho pracovní doba není rozvržena na všechny pracovní dny v týdnu; to platí i pro zjištění počtu dnů pro účely krácení dovolené, s výjimkou neomluvené nepřítomnosti v práci (§ 19 odst. 2).

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 neplatí pro účely vzniku nároku na mzdu (odměnu) za vykonávanou práci.

(5) O tom, zda jde o neomluvené zameškání práce, rozhoduje organizace v dohodě s příslušným odborovým orgánem.

§ 56

Zrušuje se nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 24/1985 Sb.

§ 57

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Adamec v. r.

Příloha k nařízení vlády ČSSR č. 223/1988 Sb.

DŮLEŽITÉ OSOBNÍ PŘEKÁŽKY V PRÁCI, PŘI NICHŽ SE POSKYTUJE PRACOVNÍ VOLNO S NÁHRADOU MZDY

Pracovní volno s náhradou mzdy je organizace povinna poskytnout v těchto případech a v tomto rozsahu:

1. **Vyšetření nebo ošetření pracovníka ve zdravotnickém zařízení**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu, pokud vyšetření nebo ošetření nebylo možno provést mimo pracovní dobu.

2. **Narození dítěte manželce (družce) pracovníka**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu k převozu manželky (družky) do zdravotnického zařízení a zpět.

3. **Doprovod**

a) rodinného příslušníka do zdravotnického zařízení k vyšetření nebo ošetření při náhlém onemocnění nebo úrazu a k předem stanovenému vyšetření, ošetření nebo léčení. Pracovní volno se poskytne jen jednomu z rodinných příslušníků, a to na nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na jeden den, byl-li doprovod nezbytný a uvedené úkony nebylo možno provést mimo pracovní dobu. Má-li pracovník nárok na podporu při ošetřování člena rodiny z nemocenského pojištění, nepřísluší mu náhrada mzdy,

b) zdravotně postiženého dítěte do zařízení so-

ciální péče nebo do internátní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči. Pracovní volno se poskytne jen jednomu z rodinných příslušníků, a to na nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na šest pracovních dnů v kalendářním roce.

4. **Úmrtí**

Pracovní volno se poskytne na

a) dva dny při úmrtí manžela, druha nebo dítěte a na další den k účasti na pohřbu těchto osob,

b) jeden den k účasti na pohřbu rodiče a sourozence pracovníka, rodiče a sourozence jeho manžela, jakož i manžela sourozence pracovníka, a na další den, jestliže pracovník obstarává pohřeb těchto osob,

c) nezbytně nutnou dobu, nejvýše na jeden den, k účasti na pohřbu prarodiče nebo vnuka pracovníka nebo prarodiče jeho manžela nebo jiné osoby, která sice nepatří k uvedeným nejbližším příbuzným, ale žila s pracovníkem v době úmrtí ve společné domácnosti, a na další den, jestliže pracovník obstarává pohřeb těchto osob,

d) nezbytně nutnou dobu členům delegace pracovníků, které určí příslušný odborový orgán v dohodě s organizací na pohřeb spolupracovníka.

5. **Vlastní svatba, svatba dětí a rodičů**

Pracovní volno se poskytne na dva dny na vlastní svatbu, z toho jeden den k účasti na svatebním obřadu. Pracovní volno na jeden den se poskytne k účasti na svatebním obřadu při svatbě dítěte a rodiče.

6. **Přestěhování pracovníka, který má vlastní bytové zařízení**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu

a) nejvýše na dva dny, stěhuje-li se pracovník do jiné obce v důsledku přeložení provedeného v zájmu organizace,

b) stěhuje-li se pracovník z jiného důvodu, a to při stěhování v téže obci nejvýše na jeden den a při stěhování do jiné obce nejvýše na dva dny. Náhrada mzdy se poskytne pouze jednou za kalendářní rok.

7. **Náhlé přerušení provozu hromadných dopravních prostředků (s výjimkou místní dopravy nepřesahující pět kilometrů)**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu, nejvýše na jeden den, nebylo-li přerušení oznámeno alespoň 24 hodiny předem a nemohl-li pracovník dosáhnout místa pracoviště jiným přiměřeným způsobem.

8. **Nepředvídané zpoždění hromadných dopravních prostředků z povětrnostních důvodů (s výjimkou místní dopravy nepřesahující pět kilometrů)**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu, jestliže toto zpoždění spadá, včetně doby potřebné k cestě od dopravního prostředku na pracoviště, do pracovní doby.

9. **Znemožnění cesty do zaměstnání z povětrnostních důvodů nehromadným dopravním prostředkem, kterého používá pracovník těžce postižený na zdraví**

Pracovní volno se poskytne pracovníku těžce postiženému na zdraví na nezbytně nutnou dobu, nejvýše na jeden den.

10. **Vyhledání nového místa před skončením pracovního poměru**

Pracovní volno se poskytne na nezbytně nutnou dobu, nejvýše na jeden půlden v týdnu, po dobu odpovídající výpovědní době (§ 45 odst. 1 zákoníku). Toto volno lze se souhlasem organizace slučovat.

224

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 9. prosince 1988,

jíž se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění vyhlášky č. 181/1988 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu podle § 66 odst. 5 celního zákona č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb., stanoví:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění vyhlášky č. 181/1988 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 28 až 30 se vypouštějí.

2. § 56 odst. 1 písm. g) zní:

„g) označení druhu a povahy zboží podle výslovného pojmenování v celním sazebníku; není-li zboží v celním sazebníku výslovně jmenováno, uvede se pojmenování obvykle používané v obchodě s případným doplněním technického názvu, výrobní značky nebo ochranné známky nebo označení původu výrobku,“.

3. § 56 odst. 2 zní:

„(2) Návrh na celní řízení pro obchodní zboží obsahuje kromě údajů uvedených v odstavci 1 tyto údaje:

a) identifikační číslo organizace,
b) číslo obchodního případu,
c) země obchodní,
d) kupující (vývoz),
e) prodávající (dovoz),
f) položka celního sazebníku obchodního zboží,
g) výše cla,
h) dodavatel zboží na vývoz,
i) odběratel zboží z dovozu,
j) kódové označení údajů v návrhu na celní řízení podle přílohy č. 1.“.

4. § 56 odst. 3 zní:

„(3) Nejde-li o případy, kdy může být podán ústní návrh na celní řízení, návrh na celní řízení se podává:

a) na předepsaných tiskopisech[1]) a na tiskopise, jehož vzor je uveden v příloze č. 2, nebo
b) na tištěném výstupu z počítače při zachování obsahu a formy uvedených tiskopisů, nebo
c) prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací ve formě předem schválené celnicí.“.

5. § 56 se doplňuje o odst. 4:

„(4) Celnice může přijmout návrh na celní řízení již před předložením zboží k provedení celního řízení.“.

6. § 57 se doplňuje o písm. f), které zní:

„f) před podáním prvního návrhu na celní řízení[2]) dvojmo text smlouvy, a není-li z jejího obsahu zřejmé, ve dvojím vyhotovení údaje o identifikačním čísle organizace, druzích zboží a jejich vyjádření v položkách celního sazebníku obchodního zboží, zemi obchodní, množstevní a hodnotové omezení a předmět podnikání doložený podle požadavku celnice výpisem z podnikového rejstříku.“.

7. § 58 odst. 2 zní:

„(2) Celnice může přijmout rovněž ústní návrh na celní řízení při dovozu nebo vývozu obchodního zboží, jde-li o obchodní vzorky nepatrné hodnoty,[3]) náborový materiál a návody na použití nebo k obsluze.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Ministr:
Ing. **Štěrba** v. r.

---

[1]) SEVT 29 281 0 Návrh na celní řízení.
SEVT 29 282 0 Dovozní — vývozní záznam.

[2]) § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. (úplné znění č. 184/1988 Sb.).

[3]) Článek II Mezinárodní úmluvy o usnadnění dovozu obchodních vzorků a reklamního materiálu, Ženeva, 7. listopadu 1952 (zveřejněno: příloha k č. 17/1956 Sb.) a Doporučení Rady pro celní spolupráci o vzorcích nepatrné ceny v duchu Mezinárodní úmluvy pro usnadnění dovozu obchodních vzorků a reklamního materiálu z 5. prosince 1962.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 224/1988 Sb.

Kódová označení údajů v návrhu na celní řízení a dovozním—vývozním záznamu

Odst. 1 — uvede se šestimístné identifikační číslo organizace,

Odst. 2 — číslo obchodního případu nebo jiný rozeznávací číselný údaj, pod kterým je vývoz nebo dovoz zásilky evidován účastníkem celního řízení. Údaj nesmí být více než desetimístný; případně volná okénka před ním zleva se doplňují nulami,

Odst. 4 — při vývozu se uvádí kód země určení, při dovozu kód země původu, podle příslušných obecně závazných předpisů,[4])

Odst. 5 — při určení země obchodní se použijí kódy podle seznamu zemí platného pro vyplnění odst. 4,

Jsou-li slovní údaje v odst. 4 a 5 totožné, je možné je vyjádřit v některém z těchto odstavců opakovacími znaménky.

Odst. 9a — použije se kód 1 při vývozu nebo dovozu zboží v rozebraném stavu, jehož jednotlivé části jsou propouštěny v různých zásilkách, které nelze jednotlivě ocenit,

Odst. 9d — uplatňuje-li účastník celního řízení nárok na osvobození od dovozního cla, použije v tomto odstavci kód 3 při dovozech podléhajících všeobecnému preferenčnímu systému nebo na základě mezinárodních smluv o vzájemném odstranění cel, kód 4 při dovozech zboží v souladu s ustanoveními této vyhlášky a při dovozech zásilek v rámci akce UNICEF,

Odst. 11 — uvede se výše cla, které má být uhrazeno,

Odst. 12 — údaj o čisté hmotnosti každé položky zboží deklarované v návrhu na celní řízení může být nejvýše osmimístný; při vyšší hmotnosti je třeba příslušnou položku zboží rozepsat do více řádek. Při deklaraci zboží zařazovaného do kapitoly 97 celního sazebníku obchodního zboží se údaj o čisté hmotnosti v celých kilogramech nahrazuje informací o počtu kusů, u radioaktivních látek se do tohoto odstavce vždy uvádí kód 0, u plynů a kapalin je údaj o čisté hmotnosti nahrazen údajem o vlastní hmotnosti, kromě případů, kdy je zboží baleno v maloobchodních obalech,

Odst. 13 — údaj o celní hodnotě má pro každou položku zboží určen maximální rozsah osmimístného čísla.
Při vyšší hodnotě je třeba tento údaj rozepsat do více řádek. Je-li v odst. 9a) uveden kód 1 uvede se celková celní hodnota jen v jednom návrhu na celní řízení, v ostatních návrzích na celní řízení se uvede kód 0. Jestliže celnice uvolní[5]) zboží před rozhodnutím o jeho propuštění, protože při podání návrhu na celní řízení není ještě sjednána cena (není známa celní hodnota), odst. 13 se nevyplňuje; k rozhodnutí ve lhůtě stanovené celnicí musí být tento údaj vyplněn,

Odst. 15 — údaj o hrubé hmotnosti má vymezený maximální rozsah osmimístného čísla,

Odst. 16 — kódy účelů dovozu nebo vývozu:

VÝVOZ

odst. 16 návrhu na celní řízení

21

Přímý vývoz za úplatu kromě investičních celků

Použije se v případech, při nichž je zboží propuštěno do volného oběhu v cizině za úplatu, bez ohledu na platební podmínky. Patří sem veškeré výměnné obchody, kooperace, vykazování použitelného odpadu, vzniklého při přepracování nebo úpravě zboží (pasívní zušlechťovací styk) a přídatky ke zboží při přepracování nebo úpravě zboží (aktivní zušlechťovací styk). Tento druh vývozu nezahrnuje vývoz částí investičních celků a realizaci zaznamenaného zboží.

22

Přímý vývoz zboží za úplatu kromě investičních celků v rámci přímých vztahů[6])

[4]) Vyhláška Federálního statistického úřadu č. 115/1972 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace zemí.

[5]) § 70 celního zákona č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 117/1983 Sb.

[6]) § 5 odst. 2 zákona č. 42/1980 Sb., ve znění zákona č. 102/1988 Sb.

23

Vývozní realizace zboží z celního záznamu v rámci přímých vztahů[6])

24

Vývozní realizace zboží z celního záznamu

Použije se při prodeji zboží do ciziny z vývozního celního záznamu v cizině (např. při realizaci zboží ze zahraničních výstav a veletrhů, realizaci konsignačních skladů v cizině).

26

Vývoz zboží — částí investičních celků

Použije se pro dodávky částí investičních celků. V případě, že jde o vývoz částí investičních celků v rámci jiného účelu vývozu než za úplatu (odpovídající kódu 21), např. v rámci bezúplatného vývozu, použije se kód odpovídající účelu vývozu.

27

Vývoz zboží — částí investičních celků v rámci přímých vztahů[6])

42

Bezúplatný vývoz zboží zaslaného tuzemským dodavatelem náhradou za reklamované zboží

Použije se v případě zásilek zboží, které slouží jako náhrada za vyvezené vadné reklamované zboží

43

Bezúplatný vývoz zboží zaslaného tuzemským dodavatelem náhradou za reklamované zboží v rámci přímých vztahů[6])

46

Ostatní bezúplatné vývozy

Použije se jako sběrný kód bezúplatných vývozů zboží, neuvedených jmenovitě pod jinými kódy (např. znehodnocené zaznamenané zboží).

47

Ostatní bezúplatné vývozy v rámci přímých vztahů[6])

48

Obchodní vzorky vyvážené bezúplatně v rámci přímých vztahů[6])

49

Obchodní vzorky vyvážené bezúplatně

Označuje bezúplatně prováděný vývoz obchodních vzorků.

odst. 16 dovozního—vývozního záznamu

60

Vývoz zboží na nejistý prodej (konsignační sklady)

Vývoz zboží do záznamního oběhu na konsignační sklady.

61

Vývoz zboží na ukázku, k pokusům, napodobení nebo k vyzkoušení

Použije se při vývozu zboží na ukázku, k předvedení, k pokusům, k napodobení nebo vyzkoušení.

62

Zboží k výkonu povolání

Použije se při vývozu zboží, nářadí, zařízení apod., potřebného k činnosti čs. organizace na cizím území (stavba investičních celků, servis apod.).

63

Zboží pro výstavní akce (výstavy, veletrhy)

Tohoto kódu se použije v případech vývozu exponátů na výstavní akce.

64

Vývoz zboží k placeným opravám

Použije se při vývozu zboží do záznamního oběhu k placeným opravám mimo území ČSSR.

Při zpětném dovozu tohoto zboží se do odst. 16 návrhu na celní řízení uvede kód 75.

65

Vývoz zboží k neplaceným opravám

Použije se při vývozu zboží k neplaceným opravám, např. garančním.

66

Vývoz zboží k přepracování nebo úpravě (k zušlechtění)

Použije se při pasivním zušlechtění. Při zpětném dovozu tohoto zboží se v odst. 16 návrhu na celní řízení uvede kód 73.

67

Vývoz zboží k dočasnému užívání (bezplatné zapůjčení)

Jde o dočasné užívání bez finanční nebo jiné náhrady, tj. bezplatné zapůjčení.

68

Vývoz zboží k dočasnému užívání (pronájmu)

Použije se při vývozu zboží, převážně strojů a zařízení, k placenému pronájmu.

69

Ostatní vývozy do záznamního oběhu

Použije se jako sběrný kód vývozů do záznamního oběhu, neuvedených jmenovitě pod jinými kódy (např. vývoz zboží ke kompletaci — namontování — do dováženého výrobku).

odst. 16 návrhu na celní řízení

84

Zpětný vývoz zboží po skončení pronájmu

Použije se pro zpětný vývoz zboží, převážně strojů a zařízení, po skončení placeného pronájmu.

85

Zpětný vývoz zboží po skončeném pronájmu v rámci přímých vztahů[6])

86

Zpětný vývoz dovezeného vadného zboží v rámci přímých vztahů[6])

87

Zpětný vývoz dovezeného vadného zboží

Použije se při vývozu vadného zboží (reklamace) vráceného zpět do ciziny.

88

Ostatní zpětné vývozy v rámci přímých vztahů[6])

89

Ostatní zpětné vývozy

Použije se jako sběrný kód zpětných vývozů zboží neuvedených jmenovitě pod jiným kódem (např. vrácení nesprávně propuštěného zboží).

DOVOZ

odst. 16 návrhu na celní řízení

11

Přímý dovoz zboží za úplatu kromě investičních celků

Použije se v případech, při nichž je zboží propuštěno do volného oběhu v tuzemsku za úplatu, bez ohledu na platební podmínky.

Patří sem veškeré výměnné obchody, kooperace, vykazování použitelného odpadu vzniklého při přepracování nebo úpravě zboží (aktivní zušlechťovací styk) apod.

Tento druh dovozu nezahrnuje dovoz částí investičních celků a realizaci zaznamenaného zboží.

12

Přímý dovoz zboží za úplatu kromě investičních celků v rámci přímých vztahů[6])

13

Dovozní realizace zboží z celního záznamu v rámci přímých vztahů[6])

14

Dovozní realizace zboží z celního záznamu

Použije se v případech, jestliže se propouští zboží ze záznamního oběhu do volného oběhu a clo se vyměřuje podle stavu zboží a předpisů platných v době podání návrhu na propuštění zboží do záznamního oběhu v tuzemsku.

15

Dovozní realizace zboží uskladněného v tuzemsku

Použije se při prodeji zboží do tuzemska, které je uskladněno v celním skladu a zůstává v době uskladnění majetkem zahraniční osoby (realizace zboží, tj. propuštění zboží do volného oběhu v tuzemsku).

16

Dovoz zboží — částí investičních celků

Použije se pro dodávky částí investičních celků. V případě, že se jedná o dovoz částí investičních celků v rámci jiného účelu dovozu než za úplatu (odpovídající kódu 11), např. bezúplatný dovoz, použije se kód odpovídající účelu dovozu.

17

Dovoz zboží — části investičních celků v rámci přímých vztahů[6])

18

Dovozní realizace zboží uskladněného v tuzemsku v rámci přímých vztahů[6])

32

Bezúplatný dovoz zboží zaslaného zahraničním dodavatelem náhradou za reklamované zboží

Použije se v případě zásilek zboží, které slouží jako náhrada za dovezené vadné reklamované zboží.

33

Bezúplatný dovoz zboží zaslaného zahraničím dodavatelem náhradou za reklamované zboží v rámci přímých vztahů[6])

36

Ostatní bezúplatné dovozy

Použije se jako sběrný kód bezúplatných dovozů zboží, které podléhají clu a nejsou jmenovitě uvedeny pod jinými kódy (např. obchodní vzorky podléhající clu podle celního sazebníku obchodního zboží).

Neuvádí se při znehodnocení zaznamenaného zboží, kdy se záznam ruší pouze uvedením rozhodnutí přímo v dovozním záznamu.

37

Ostatní bezúplatné dovozy v rámci přímých vztahů[6])

38

Obchodní vzorky dovážené bezúplatně v rámci přímých vztahů[6])

39

Obchodní vzorky dovážené bezúplatně

Označuje bezúplatně prováděný dovoz obchodních vzorků

odst. 16 dovozního—vývozního záznamu

50

Dovoz zboží na nejistý prodej (celní sklady)

Dovoz zboží k uskladnění v celním skladu.

51

Dovoz zboží na ukázku, k pokusům, k napodobení nebo k vyzkoušení

Použije se při dovozu zboží na ukázku, k předvedení, k pokusům, k napodobení nebo k vyzkoušení.

52

Dovoz zboží k výkonu povolání

Použije se při dovozu zboží potřebného k činnosti zahraniční osoby na čs. území, které bude opět vyvezeno z ČSSR (nářadí, zařízení apod. při stavbě investičních celků).

53

Dovoz zboží pro výstavní akce (výstavy, veletrhy)

Tohoto kódu se použije v případech dovozu exponátů na výstavní akce.

54

Dovoz zboží k placeným opravám

Jde o dovoz zboží do záznamního oběhu k placeným opravám na území ČSSR.

55

Dovoz zboží k neplaceným opravám

Jedná se o dovoz zboží k neplaceným opravám (např. garančním).

56

Dovoz zboží k přepracování nebo úpravě (zušlechtění)

Použije se při aktivním zušlechtění.

57

Dovoz zboží k dočasnému užívání (bezplatné zapůjčení)

Jde o dočasné užívání bez finanční nebo jiné náhrady, tj. bezplatné zapůjčení.

58

Dovoz zboží k dočasnému používání (pronájmu)

Použije se při dovozu zboží, převážně strojů a zařízení, k placenému pronájmu (leasing).

Při zpětném vývozu tohoto zboží se v odst. 16 návrhu na celní řízení uvede kód 84.

59

Ostatní dovozy do záznamního oběhu

Použije se jako sběrný kód dovozů do záznamního oběhu neuvedených jmenovitě pod jinými kódy (např. dovoz zboží ke kompletaci — namontování — vyváženého výrobku).

odst. 16 návrhu na celní řízení

72

Zpětný dovoz zboží po jeho přepracování nebo úpravě (zušlechtění) v rámci přímých vztahů[6])

73

Zpětný dovoz zboží po jeho přepracování nebo úpravě (zušlechtění)

Použije se pro zpětný dovoz zboží při pasívním zušlechťovacím styku.

Při vývozu tohoto zboží se v odst. 16 vývozního záznamu uvede kód 66.

74

Zpětný dovoz zboží po placené opravě v rámci přímých vztahů[6])

75

Zpětný dovoz zboží po placené opravě

Použije se při zpětném dovozu zboží po provedení placené opravy.

76

Zpětný dovoz vyvezeného vadného zboží v rámci přímých vztahů[6])

77

Zpětný dovoz vyvezeného vadného zboží

Použije se při dovozu vadného zboží (reklamace zboží vráceného zpět z ciziny).

78

Ostatní zpětné dovozy v rámci přímých vztahů[6])

79

Ostatní zpětné dovozy

Použije se jako sběrný kód zpětných dovozů zboží, neuvedených jmenovitě pod jiným kódem (vrácení nesprávně propuštěného zboží apod.).

Odst. 20 — k slovnímu údaji o dodavateli zboží na vývoz a odběrateli zboží z dovozu se do pravého horního rohu odstavce uvádí jeho šestimístné identifikační číslo organizace.

Odst. 23 — doklad zde potvrzuje buď účastník celního řízení nebo jeho zástupce, předloží-li celnici jiný doklad potvrzený účastníkem a dokazující, že dovoz nebo vývoz se uskutečňuje v souladu s platnými předpisy.

Otisk razítka i podpis může být vyhotoven prostředky rozmnožovací techniky, tiskárnou počítače apod. Údaje v dílu „A“ návrhu na celní řízení musí být napsány modrou nebo černou barvou a musí být nesmazatelné a čitelné. K vyplňování se nesmí používat inkoustové a obyčejné tužky.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 224/1988 Sb.

.....
Název organizace
s úplnou pošt. adresou

POTVRZENÍ č. /19.....

Potvrzujeme, že níže uvedené zboží se dováží—vyváží podle[7])
Předložené a připojené doklady[8])

.....

.....

.....

.....

Poř. číslo	Počet a druh collis	Pojmenování zboží	Množství	Celní hodnota	Země původu — určení	Odesíl.*) příjemce

V ..... dne ..... 19.....

L.S.

*) nehodící se škrtnout!

.....
podpis pracovníka organizace

[7]) § 6 vyhlášky č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí.
§ 4 vyhlášky č. 60/1980 Sb., o udělování povolení k zahraničně obchodní činnosti a o provádění zahraničně obchodní činnosti zahraničními osobami, ve znění vyhlášky č. 85/1987 Sb.

[8]) Např. smlouva o vědeckotechnické spolupráci se zahraničím, veterinární osvědčení.

225

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra a životního prostředí České socialistické republiky

ze dne 14. prosince 1988

o státních archivech a archivech národních výborů

Ministerstvo vnitra a životního prostředí České socialistické republiky stanoví podle § 31 odst. 1 písm. g) zákona České národní rady č. 97/1974 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon"):

§ 1

Státní archivy

(1) Státní ústřední archiv v Praze je spravován přímo ministerstvem vnitra a životního prostředí České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo").[1]) Správa státních oblastních archivů, které jsou zřízeny pro všechny kraje a plní funkci odborného orgánu ministerstva pro okresní archivy,[2]) se svěřuje krajským správám Sboru národní bezpečnosti, pokud jde o Státní oblastní archiv v Praze Správě Sboru národní bezpečnosti hlavního města Prahy a Středočeského kraje.[3])

(2) Státní oblastní archivy se pověřují funkcí odborného orgánu ministerstva[4]) pro podnikové archivy. Pro podnikové archivy zřízené na území hlavního města Prahy se pověřuje touto funkcí Státní oblastní archiv v Praze, který též dohlíží na vyřazování (skartaci) písemností vzešlých z činnosti organizací, které si tyto archivy zřídily;[5]) tato pověření se nevztahují na organizace Národního výboru hlavního města Prahy a podnikové archivy u nich zřízené.

(3) Funkce odborného orgánu ministerstva pro okresní a podnikové archivy spočívá v metodickém vedení těchto archivů a v dohledu na jejich činnost při skartačním řízení, při přejímání archiválií do archivní péče, při jejich evidování, zajišťování jejich ochrany a při jejich zpřístupňování a všestranném využívání, jakož i v projednávání pracovních plánů těchto archivů a v kontrole jejich plnění.

(4) Pracovní plány státních archivů schvaluje ministerstvo, jemuž jsou rovněž předkládány zprávy o jejich plnění.

§ 2

Archivy národních výborů

(1) Národní výbory jsou povinny zajišťovat podmínky pro činnost archivů, které spravují.[6])

(2) Archiv hlavního města Prahy, který plní funkci státního oblastního archivu pro území hlavního města Prahy,[7]) se pověřuje funkcí odborného orgánu ministerstva pro podnikové archivy zřízené u organizací Národního výboru hlavního města Prahy.

(3) Pracovní plány archivů národních výborů, které zahrnují též úkoly uložené ministerstvem, schvalují národní výbory. Okresní archivy a archivy měst Brna, Ostravy a Plzně předkládají plány, jakož i zprávy o jejich plnění k informaci státnímu oblastnímu archivu; Archiv hlavního města Prahy předkládá své plány a zprávy o jejich plnění ministerstvu.

(4) Pro přiznání charakteru ústavu[8]) archivu národního výboru je rozhodující rozsah a úroveň vědeckovýzkumné činnosti tohoto archivu v oblasti archivnictví a příbuzných vědních oborů a význam a množství archiválií, o které archiv pečuje. Pominou-li předpoklady stanovené zákonem a tímto výnosem pro přiznání charakteru ústavu, odvolá ministerstvo svůj souhlas a národní výbor jeho označení jako ústav zruší.

Ustanovení společná

§ 3

(1) Správou ve smyslu této vyhlášky se rozumí zabezpečování činnosti státních archivů a archivů národních výborů po stránce kádrové, personální, finanční, materiálně technické a investiční.

(2) Dojde-li k územním změnám, popřípadě změnám územní pravomoci národních výborů, dotýkajícím se významnou měrou státních archivů

[1]) § 17 odst. 1 zákona.
[2]) § 18 odst. 3 zákona.
[3]) § 18 odst. 1 zákona.
[4]) § 13 odst. 2 zákona.
[5]) § 18 odst. 4 zákona.
[6]) § 13 odst. 1 zákona.
[7]) § 19 odst. 2 zákona.
[8]) § 15 odst. 3 zákona.

a archivů národních výborů, rozhodne o dalším způsobu zabezpečení účelného výkonu správy archivů ministerstvo po vyjádření dotčených národních výborů.

(3) Označení státních oblastních archivů se doplňuje názvem sídla archivu.[9]) Archivy národních výborů užívají názvu odvozeného z názvu sídla národního výboru, popř. doplněného označením sídla archivu.[10])

§ 4

(1) Ředitel státního archivu a ředitel archivu národního výboru řídí činnost podřízených pracovníků archivu a odpovídá za správné uložení, přehlednost a zpracování archiválií. Je povinen zejména

a) zabezpečovat dohled na vyřazování (skartaci) písemností, přejímání, evidování, zpřístupňování a ochranu archiválií a jejich všestranné využívání;

b) zajišťovat další úkoly vyplývající pro archiv z vědeckovýzkumné činnosti v oblasti archivnictví a příbuzných vědních oborů;

c) zabezpečovat sestavování ročních a dlouhodobých plánů pro činnost archivu a zajišťovat plnění všech úkolů vyplývajících z plánu.

(2) Ředitel státního oblastního archivu a ředitel Archivu hlavního města Prahy zajišťují dále úkoly vyplývající pro archiv z ustanovení § 1 odst. 3, resp. § 2 odst. 2; ředitel archivu národního výboru zajišťuje též plnění odborných archivních a vědeckých úkolů, popřípadě jiných úkolů,[11]) ukládaných mu národním výborem (§ 2 odst. 3).

§ 5

Pověření pracovníci ministerstva a státních archivů jsou oprávněni při výkonu odborného archivního dohledu vstupovat do prostor archivů národních výborů, jakož i vstupovat do spisoven organizací, u nichž státní archivy dohlížejí na vyřazování (skartaci) písemností. Jsou rovněž oprávněni stejně jako pověření pracovníci archivů národních výborů vstupovat do spisoven organizací, u nichž dohlížejí na vyřazování (skartaci) písemností archivy národních výborů.[12])

§ 6

Organizační řád Státního ústředního archivu v Praze vydává ministerstvo; organizační řád státního oblastního archivu vydává krajská správa Sboru národní bezpečnosti, pokud jde o Státní oblastní archiv v Praze Správa Sboru národní bezpečnosti hlavního města Prahy a Středočeského kraje, po projednání s ministerstvem na základě vzorového organizačního řádu státního oblastního archivu, který vydá ministerstvo. Organizační řád archivu národního výboru vydává národní výbor, který ho spravuje.

Závěrečná ustanovení

§ 7

Zrušují se směrnice ministerstva vnitra ČSR č. 12/1975 Ú. v. ČSR, o státních archivech a směrnice ministerstva vnitra ČSR č. 13/1975 Ú. v. ČSR, o archivech národních výborů.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

RSDr. **Jireček** v. r.

[9]) Např. Státní oblastní archiv v Plzni.

[10]) Např. Archiv města Plzně, Okresní archiv v Rokycanech, Okresní archiv Břeclav se sídlem v Mikulově.

[11]) § 15 odst. 1 věta třetí zákona.

[12]) § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 19 odst. 2, § 20 odst. 2 a § 21 odst. 2 zákona.

226

VYHLÁŠKA

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Federálního statistického úřadu

ze dne 30. listopadu 1988,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 145/1983 Sb., o povolování zahájení staveb, potvrzování termínu jejich dokončení a o registraci staveb, ve znění vyhlášky č. 91/1986 Sb.

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj podle § 53 odst. 1 písm. e) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb. a Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v dohodě se Státní bankou československou, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Federálního statistického úřadu č. 145/1983 Sb., o povolování zahájení staveb, potvrzování termínu jejich dokončení a o registraci staveb, ve znění vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a Federálního statistického úřadu č. 91/1986 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 145/1983 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V nadpisu, § 1 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a c), § 11 odst. 2 a 3, § 15 odst. 1, § 17 odst. 1 a v přílohách se slovo „registrace" nahrazuje slovem „evidence".

2. V § 9, § 15 odst. 1 a 2, § 17 odst. 1 a 2 se slova „registrační list" nahrazují slovy „evidenční list".

3. V § 9 se slova „registrující orgán" nahrazují slovy „evidující orgán".

4. V § 11 odst. 3 se slova „registrační číslo" nahrazují slovy „evidenční číslo".

5. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Vyhláška upravuje povolování zahájení staveb,[1]) potvrzování termínu jejich dokončení a způsob jejich evidence.

(2) Vyhláška se vztahuje na stavby, jejichž investory jsou tuzemské socialistické organizace, a které mají být uskutečněny na území Československé socialistické republiky, a to

a) na stavby stanovené jako závazné úkoly státního plánu[2]) (dále jen „závazné stavby") a stavby centralizované;[2]) u staveb centralizovaných může ústřední orgán investora stanovit, že se na ně nevztahuje část druhá vyhlášky;

b) s výjimkou části druhé na stavby ostatní nad 10 mil. Kčs rozpočtových (propočtových) nákladů zahrnovaných do plánu investiční výstavby včetně staveb komplexní bytové výstavby (dále jen „stavby ostatní").

Vyhláška se nevztahuje na stavby zahrnuté do akce Z.".

6. § 2 a 3 včetně nadpisu znějí:

„§ 2

Souhlas k zahájení stavby

(1) Stavba může být zahájena jen, byl li udělen souhlas k jejímu zahájení povolujícím orgánem.

(2) Povolujícím orgánem je ústřední orgán investora.

(3) U staveb členěných na etapy[3]) se souhlas k zahájení stavby uděluje pro každou jednotlivou etapu.

§ 3

Postup při udělování souhlasu

(1) Investor žádá o udělení souhlasu k zahájení stavby dva měsíce před předpokládaným termínem jejího zahájení prostřednictvím nadřízeného orgánu; je-li investorem státní podnik, žádá o udělení souhlasu přímo příslušný ústřední or-

[1]) § 2 odst. 1 vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.

[2]) Jednotné metodické pokyny pro ministerstva a ostatní ústřední orgány ČSSR a republik k vypracování návrhu pětiletého plánu a pětiletého rozpočtového výhledu na léta 1986—1990 a návrhu prováděcího plánu a rozpočtu na rok 1986 (oznámeno v částce 10/1985 Sb.).

[3]) § 17 vyhlášky č. 5/1987 Sb.

gán. Před podáním žádosti si investor vyžadá stanovisko Státní banky československé; kladné stanovisko vyjádří Státní banka československá potvrzením návrhu evidenčního listu.

(2) K žádosti o udělení souhlasu k zahájení stavby investor připojuje:

a) návrh evidenčního listu potvrzený Státní bankou československou, v jehož komentáři stručně shrne, jak jsou splněny podmínky podle § 4; vzor evidenčního listu je uveden v příloze;[4])

b) doklady o splnění podmínek podle § 4.

(3) Povolující orgán ověří splnění podmínek uvedených v § 4, správnost a úplnost návrhu evidenčního listu a jeho soulad s předloženými doklady. Jestliže byly splněny všechny podmínky podle § 4 a návrh evidenčního listu byl potvrzen Státní bankou československou, udělí povolující orgán souhlas k zahájení stavby potvrzením návrhu evidenčního listu.".

7. V § 4 se vypouští text u písmene i).

8. § 5 a 6 se vypouštějí.

9. § 7 zní:

„§ 7

Termín dokončení stavby je povinen a oprávněn potvrzovat pouze povolující orgán; u staveb, na které se nevztahuje část druhá vyhlášky, investor.".

10. V § 9 na začátku věty se za slova „povolující orgán" vkládá slovo v závorce „(investor)".

11. V § 11 odst. 1 písm. b) zní:

„b) zahajované; u staveb, na které se vztahuje část druhá vyhlášky, jen byl-li udělen souhlas k jejich zahájení povolujícím orgánem,".

12. § 12 se vypouští.

13. § 13 a 14 včetně nadpisu znějí:

„Postup při evidenci staveb

§ 13

(1) Evidujícím orgánem je Federální statistický úřad. Podkladem pro evidenci stavby je evidenční list stavby[4]) potvrzený, jde-li o evidenci

a) připravovaných staveb orgánem, který schválil projektový úkol; u staveb, jejichž projektové úkoly schválila příslušná vláda, potvrzený ústředním orgánem investora;

b) zahajovaných staveb povolujícím orgánem; u staveb, na které se nevztahuje část druhá vyhlášky, investorem;

c) vyhodnocených staveb orgánem, který ukončil závěrečné hodnocení stavby;

(dále jen „předkladatel").

(2) Předkladatel před potvrzením návrhu evidenčního listu ověří správnost a úplnost údajů v něm obsažených; u závazných a centralizovaných staveb potvrdí pouze evidenční listy opatřené kladným stanoviskem Státní banky československé, které si vyžádá investor. Státní banka československá vyjádří kladné stanovisko potvrzením návrhu evidenčního listu. Potvrzený evidenční list předloží předkladatel ve třech vyhotoveních (včetně originálu) evidujícímu orgánu.

(3) Při evidenci připravovaných staveb závazných a centralizovaných s výrobní kapacitou předkládá investor financující pobočce Státní banky československé k posouzení s návrhem evidenčního listu též průvodní zprávu projektového úkolu.

(4) U staveb členěných na ucelené části[5]) uváděné samostatně do provozu (užívání), musí být tyto části charakterizovány v návrhu evidenčního listu údaji o účelu a rozsahu projektovaných kapacit v nich obsažených.

§ 14

(1) Evidující orgán po obdržení evidenčního listu provede jeho kontrolu; jde-li o evidenci připravovaných staveb, přidělí stavbě evidenční číslo. Evidující orgán potvrdí evidenční list a do tří týdnů po jeho obdržení zašle dvě potvrzená vyhotovení předkladateli.

(2) Pokud evidující orgán zjistí v evidenčním listu chyby, vrátí ve lhůtě uvedené v odstavci 1 dvě vyhotovení jím potvrzeného evidenčního listu předkladateli s výpisem chyb[6]) k opravě. Předkladatel zajistí opravu evidenčního listu; vyplněný výpis chyb neprodleně zašle evidujícímu orgánu.

(3) Předkladatel zašle jedno vyhotovení potvrzeného evidenčního listu investorovi; je-li předkladatelem investor, zašle jedno vyhotovení svému ústřednímu orgánu.".

14. V § 15 odst. 2 se za slovo „investora" vkládají slova „nebo jím pověřený orgán (organizace)".

15. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Účinky evidence zahajovaných a vyhodnocených staveb

Státní banka československá

a) zahájí financování, jen pokud obdrží doklad o evidenci zahajované stavby;

b) uzavře financování, jen pokud obdrží doklad o evidenci vyhodnocené stavby.".

[4]) Jednotný formulář evidenčního listu stavby Iv RS3-50 a změnový evidenční list stavby Iv RS3a-50 se vyplňují podle směrnice Federálního statistického úřadu 25 Iv RS.

[5]) § 2 odst. 9 a § 18 vyhlášky č. 5/1987 Sb.

[6]) Směrnice Federálního statistického úřadu 25 IvRS.

16. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Přechodná ustanovení

(1) Povolovací řízení zahájené před 31. prosincem 1988 se ukončí podle dosud platného předpisu, pokud ústřední orgán investora nestanoví jinak.

(2) Registrace staveb (§ 11 odst. 2) se ukončí podle dosavadního předpisu, pokud registrační list stavby byl ke dni účinnosti této vyhlášky předložen registrujícímu orgánu.".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá činnosti dnem 1. ledna 1989.

Předseda
Federálního statistického úřadu:
Ing. **Mička** v. r.

I. místopředseda vlády ČSSR
a předseda Státní komise
pro vědeckotechnický
a investiční rozvoj:
Ing. **Hrivnák** v. r.

227

VYHLÁŠKA

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj, ministerstva lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu České socialistické republiky a ministerstva lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu Slovenské socialistické republiky

ze dne 30. listopadu 1988,

kterou se zrušují některé právní předpisy z oblasti vědeckotechnického a investičního rozvoje

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj podle § 53 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb., podle § 143 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a podle § 32 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ministerstvo lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu České socialistické republiky a ministerstvo lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu Slovenské socialistické republiky podle § 24 odst. 6 a § 30 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), stanoví:

Čl. I

Zrušují se:

1. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 75/1977 Sb., o opakovaných projektech;
2. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 82/1980 Sb., o hodnocení technické úrovně výrobků;
3. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 86/1981 Sb., o uzavírání a provádění smluv o vědeckotechnické spolupráci se zahraničím;
4. Výnos Státní komise pro investiční výstavbu č. 21/1965 (reg. částka 55/1965 Sb.), kterým se pověřují krajské národní výbory k provádění střelmistrovských zkoušek, ve znění výnosu Státní komise pro techniku č. 6/1968 (reg. částka 19/1968 Sb.);
5. Pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 4/1974 (reg. částka 14/1974 Sb.), o přednostním používání trub z nekovových materiálů;
6. Výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 1/1976 (reg. částka 7/1976 Sb.), kterým se vydávají zásady pro koordinaci dovozu a využívání přístrojů, strojů a vědeckotechnických zařízení;
7. Pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 6/1977 (reg. částka 11/1977 Sb.), o používání dřevěných oken a dveří v investiční výstavbě;
8. § 7 výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 13/1980 (reg. částka 4/1981 Sb.), o zásadách pro začlenění televizních kabelových rozvodů do komplexní bytové výstavby;
9. Směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 5/1981 (reg. částka 17/1981 Sb.), o převodu nákladů staveb na cenovou úroveň platnou od 1. 1. 1982;[1])
10. Výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 7/1982 (reg. částka 20/1982 Sb.), o centrální evidenci programového vybavení automatizace projektování;
11. Výnos federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 7/1983 (reg. částka 24/1983 Sb.), o vybavení některých staveb zařízením pro regulaci a měření dodávky a spotřeby tepla z ústředních zdrojů;
12. Směrnice Státního výboru pro výstavbu a Ústřední správy vodního hospodářství č. 129/

[1]) Směrnice federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 4/1982, kterými se mění směrnice č. 5/1981 o převodu nákladů staveb na cenovou úroveň platnou od 1. 1. 1982 pozbyla platnosti na základě sdělení Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj ze dne 5. 1. 1987 o platnosti vydaných opatření, která nemají povahu obecně závazných právních předpisů (částka 1/1987 Zpravodaje SK VTRI, ČK VTIR a SIK VTIR).

1957 Ú. l., o způsobu plánování, financování, projektování a provádění vodovodních a kanalizačních přípojek.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1 ledna 1989.

I. místopředseda vlády ČSSR
a předseda Státní komise
pro vědeckotechnický a
investiční rozvoj:

Ing. **Hrivnák** v. r.

Ministr lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu SSR:

Ing. **Margetin** v. r.

Ministr lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu ČSR:

Ing. **Boček** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Vláda České socialistické republiky

svým usnesením ze dne 21. prosince 1988 č. 352 zrušila čl. I zásad, jimiž se stanoví organizace, postavení a úkoly právních útvarů ve státních hospodářských organizacích a některých dalších organizacích řízených ústředními orgány České socialistické republiky a národními výbory, schválených usnesením vlády ČSR ze dne 22. května 1974 č. 128 a publikovaných ve Sbírce zákonů dne 10. června 1974 pod č. 58.

Vláda Slovenskej socialistickej republiky

uznesením zo 14. decembra 1988 č. 296 zrušila článok I zásad, ktorými sa určuje organizácia, postavenie a úlohy právnych útvarov v štátnych hospodárskych a v niektorých ďalších socialistických organizáciách riadených ministerstvami a inými ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej socialistickej republiky a národnými výbormi. Uvedené zásady boli schválené uznesením vlády SSR z 12. júna 1974 č. 175 a publikované v Zbierke zákonov pod č. 67/1974 Zb.

Federální cenový úřad, ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky

vydaly podle § 47 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, podle § 6 zákona ČNR č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen, a podle článku II. odst. 2 zákona ČNR č. 60/1988 Sb., o změnách v organizaci a působnosti ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, a podle § 2 odst. 2 zákona SNR č. 135/1973 Sb., o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v oblasti cen, a podle článku II. odst. 1 zákona SNR č. 50/1988 Sb., o změnách v organizaci a působnosti ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy Slovenské socialistické republiky, **výnos** č. V-7/88 ze dne 7. prosince 1988, **kterým se mění a doplňuje výnos** FCÚ, ČCÚ a SCÚ č. V-6/88 **o cenách sjednávaných dohodou**, uveřejněný v Cenovém věstníku částka č. 14/1988, registrovaný v částce č. 10/1988 Sb.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989. Je uveřejněn v Cenovém věstníku částka č. 54/1988 z 28. prosince 1988 a lze do něj nahlédnout na krajských i okresních národních výborech, ministerstvu financí, cen a mezd ČSR, ministerstvu financí, cen a mezd SSR a na Federálním cenovém úřadě.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos o vedení účetnictví malých organizací** pod čj. V/2-19 400/88 ze dne 28. listopadu 1988.

Tento výnos zaslalo federální ministerstvo financí ministerstvu vnitra a životního prostředí ČSR, ministerstvu vnitra a životního prostředí SSR, Českému svazu výrobních družstev, Slovenskému svazu výrobních družstev, všem krajským národním výborům v ČSSR, Národnímu výboru hl. m. Prahy, Národnímu výboru hl. m. SSR Bratislavy a bude též publikován ve Finančním zpravodaji.

Platnost uvedeného výnosu je od 1. ledna 1989.

Podle tohoto výnosu vedou účetnictví malé podniky místní výroby a služeb a výrobní družstva zřizovaná ve smyslu přílohy č. 3, bod I/5 usnesení vlády ČSSR č. 330 z roku 1987.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos o vedení účetnictví v podniku řízeném svazy bytových družstev** pod čj. V/2-19 598/88 ze dne 24. listopadu 1988.

Tento výnos zaslalo federální ministerstvo financí Českému svazu bytových družstev, Slovenskému svazu bytových družstev a bude též publikován ve Finančním zpravodaji.

Platnost uvedeného výnosu je od 1. ledna 1989.

Tímto výnosem se řídí všechny podniky řízené Českým svazem bytových družstev a Slovenským svazem bytových družstev.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky, ministerstvem financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky a po projednání s Ústřední radou odborů **výnos** z 8. prosince 1988 čj. II/4-19 752/88, **kterým se osvobozují od daně ze mzdy věcné odměny poskytované pracovníkům v oblasti civilní obrany a branné výchovy.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout na kterékoliv okresní nebo krajské finanční správě.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 26 odst. 2 písm. c) a d) zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvem financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky **výnos** čj. II/4-19 558/88 ze dne 15. prosince 1988 **o úlevách na dani z příjmů obyvatelstva občanům, kteří poskytují služby na základě povolení národního výboru.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989 a úlevy se poskytují podle tohoto výnosu již při vyměření daně za rok 1988.

Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něj nahlédnout u místních národních výborů nebo u finančních odborů městských, obvodních nebo okresních národních výborů.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády:
   - **výnos** č. 16/1988 ze dne 8. prosince 1988, **kterým se mění výnos** ze dne 9. listopadu 1984 čj. 9000-FS/5-1984 **o poskytování ročních stabilizačních odměn pracovníkům vybraných povolání v organizacích s polygrafickou výrobou na území hlavního města Prahy v působnosti federálního ministerstva národní obrany,** reg. v částce 7/1985 Sb.;
   - **výnos** č. 17/1988 ze dne 8. prosince 1988, **kterým se mění výnos** ze dne 5. června 1984 čj. 8490-FS/5-1984 **o mzdovém zvýhodnění pracovníků výroby a zpracování výbušnin v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany,** reg. v částce 7/1985 Sb.;
   - **výnos** č. 20/1988 ze dne 8. prosince 1988, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 11. června 1984 čj. 8450-FS/5-1984 **o mzdovém zvýhodnění pracovníků výroby a zpracování výbušnin v hospodářských organizacích podle zvláštního statutu strojírenského charakteru v působnosti federálního ministerstva národní obrany,** reg. v částce 7/1985 Sb.;
2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot:

— **výnos** č. 18/1988 ze dne 8. prosince 1988, **kterým se mění výnos** ze dne 10. září 1985 čj. 2805-FS/5-1985 **o poskytování ročních stabilizačních odměn pracovníkům úzkoprofilových povolání ve stavební výrobě v oborovém podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany,** reg. v částce 11/1986 Sb., ve znění výnosu č. 8/1988 ze dne 1. června 1988, reg. v částce 17/1988 Sb.

Výnosy nabývají účinnosti dnem 23. prosince 1988 a jsou uveřejněny ve Sbírce mzdových výnosů federálního ministerstva národní obrany, částka 16—18/1988 a částka 20/1988. Je možno do nich nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo národní obrany

oznamuje, že byly zrušeny předpisy:

1. „Ustanovení pro vojenské střední školy ČSLA", evid. zn. Škol-1-2 z roku 1979, reg. v částce 26/1979 Sb.,
2. „Výběr, příprava a průběh služby posluchačů (žáků) vojenských škol", evid. zn. Všeob-P-5 z roku 1979, reg. v částce 30/1979 Sb.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

I. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády:

— **výnos** č. 14/1988 ze dne 14. prosince 1988 **o odměňování dělníků v Československém armádním filmu.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989 a je uveřejněn ve Sbírce mzdových výnosů federálního ministerstva národní obrany, částka 14/1988.

Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu se zrušují:

1. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 11. ledna 1984 čj. 5220-FS/5-1983 o odměňování dělníků v Československém armádním filmu (reg. v částce 20/1984 Sb.);
2. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 13. října 1986 čj. 12940-FS/5-1986, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 11. ledna 1984 čj. 5220-FS/5-1983 o odměňování dělníků v Československém armádním filmu (reg. v částce 6/1987 Sb.);

— **výnos** č. 21/1988 ze dne 14. prosince 1988, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 26. dubna 1982 čj. 6580-FS/5-1982 **o odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna** (reg. v částce 20/1982 Sb.), ve znění výnosu ze dne 15. března 1986 čj. 12176-FS/5-1986 (reg. v částce 11/1986 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989 a je uveřejněn ve Sbírce mzdových výnosů federálního ministerstva národní obrany, částka 21/1988;

— **výnos** č. 22/1988 ze dne 14. prosince 1988, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 25. listopadu 1985 čj. 3050-FS/5-1985 **o odměňování dělníků v trustu podniků Vojenských lesů a statků v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 6/1987 Sb.), ve znění výnosu č. 5/1988 ze dne 1. června 1988 (reg. v částce 17/1988 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989 a je uveřejněn ve Sbírce mzdových výnosů federálního ministerstva národní obrany, částka 22/1988;

II. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot:

— **výnos** č. 15/1988 ze dne 14. prosince 1988, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 6. ledna 1986 čj. 3060-FS/5-1985 **o odměňování technickohospodářských pracovníků ve výrobně hospodářských organizacích v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 11/1986 Sb.), ve znění výnosu č. 2/1987 ze dne 30. prosince 1987 (reg. v částce 1/1988 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989 a je uveřejněn ve Sbírce mzdových výnosů federálního ministerstva národní obrany, částka 15/1988.

Do výnosů je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 7 zákona č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech, a podle § 6 zákona č. 68/1965 Sb., o pobytu cizinců na území Československé socialistické republiky, v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí dne 11. listopadu 1988 **rozkaz** č. 19, **kterým se mění rozkaz** ministra vnitra ČSSR č. 3 ze dne 23. března 1984 — **Směrnice pro překračování státních hranic mezi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Německa v souvislosti s pracemi na státních hranicích** (reg. v částce 14/1984 Sb.).

Rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1988.

Do rozkazu lze nahlédnout na federálním ministerstvu vnitra a na správě pasů a víz Sboru národní bezpečnosti.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 239 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 14. listopadu

1. **rozkaz** č. 20 — **Odměňování učitelů Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti — občanských pracovníků;**
2. **rozkaz** č. 21 — **Odměňování učitelů praporčických a důstojnických škol Sboru národní bezpečnosti, Pohraniční stráže a vojsk ministerstva vnitra — občanských pracovníků.**

Obsahem úprav jsou mzdově politická opatření v systému odměňování učitelů Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti a učitelů praporčických a důstojnických škol Sboru národní bezpečnosti, Pohraniční stráže a vojsk ministerstva vnitra.

Rozkazy nabyly účinnosti dnem vydání.

Rozkazem č. 20 se zrušuje RMV ČSSR č. 25/1981 — Odměňování učitelů Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti — občanských pracovníků (reg. v částce 33/1981 Sb.), ve znění RMV ČSSR č. 2/1984 (reg. v částce 14/1984 Sb.) a RMV ČSSR č. 7/1985 (reg. v částce 16/1985 Sb.).

Rozkazem č. 21 se zrušuje RMV ČSSR č. 27/1980 — Odměňování učitelů — občanských pracovníků praporčických a důstojnických škol Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra (reg. v částce 37/1980 Sb.), ve znění RMV ČSSR č. 8/1985 (reg. v částce 16/1985 Sb.).

Do rozkazů lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Federální ministerstva zahraničního obchodu a financí

vydala podle § 11 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1980 Sb., v dohodě se Státní bankou československou, ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvem financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky **výnos** č. 10 ze dne 27. prosince 1988, **kterým se mění směrnice** ministerstva zahraničního obchodu č. 41/1960 Věst. MZO **o nákupu zboží čs. občany pracujícími v zahraničí a krátkodobými cestovateli do zahraničí u podniku Tuzex,** ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989. Byl uveřejněn v částce 5/1988 Věstníku FMZO a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu nebo federálním ministerstvu financí.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 80,— Kčs,** vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19—706—011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16, — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohlédací pošta Praha 07